De Soroptimist

jaargang 83
nummer 3
maart 2016

Anne-Miek Vroom niet sterk, wel slim

UAF en Unie: samen voor vluchtelingen

Archiveren voor clubs

Van de Uniepresident

Vluchtelingen daar en **hier**

Vluchtelingen hebben onze aandacht, gelukkig wel. De vluchtelingenkinderen in Turkije, via Syrië 'Back to School'. We helpen zo de ontheemden en oorlogsslachtoffers met veilig en goed onderwijs, in samenwerking met Unicef. Dank zij de inzet van zoveel clubs en individuele leden bereiken we veel meer dan bij aanvang gedacht en gaan we vol goede moed het nieuwe jaar in. Maar er is veel veranderd sinds de start van Syrië 'Back to School'. De vluchtelingen blijven niet meer in de eigen regio, maar zoeken hun toevlucht verder weg, naar Europa, en meer specifiek Nederland. Op de vele tienduizenden die onze kant zijn opgekomen of dat de komende tijd nog gaan doen, zijn we nauwelijks berekend. En dat vraagt veel van onze samenleving hier. En daarom hebben we besloten ook die uitdaging aan te gaan. En starten we een nieuw project met de Stichting Vluchtelingstudenten UAF: Empowerment Vrouwelijke Vluchtelingstudenten op hun Vakgebied.

Sinds 2008 werkten we al samen met het UAF in het project Verborgen Schatten. We maakten met name matches tussen vrouwelijke vluchtelingstudenten (mentees) en Soroptimisten (mentoren), organiseerden meet & greet sessies en hielpen met kennisbevordering. Na afloop van dat project had SI nog € 23.000,- in kas en SI Nederland stemde begin 2015 in met een vervolgproject. Het vervolgproject Empowerment Vrouwelijke Vluchtelingstudenten op hun Vakgebied heeft als eerste doelstelling: vrouwelijke vluchtelingstudenten helpen de Nederlandse werkwijze en cultuur op hun vakgebied te leren kennen. Het gaat hier dan om vrouwelijke studenten die tenminste hun eerste studiejaar succesvol hebben afgerond. Dit vervolgtraject, onder leiding van projectleider Marion Weisz van club 's Gravenhage is nu op stoom gekomen en kan als basis dienen voor een door beide organisaties gewenste langdurige samenwerking. Tonny Filedt Kok is al bezig met het benaderen van ervaren SI mentoren en gaat aan de slag om een structuur van regio's met een intervisie/inhoudelijk contactpunt op te zetten.

Op de werkconferentie aan het eind van dit jaar gaan we onze leden in detail inlichten over dit project. Dan geeft het UAF samen met enkele mentoren een workshop. In 2017 staat er een grote bijeenkomst op het programma, waar ook niet-Soroptimisten welkom zijn. Daar geven diverse Soroptimisten workshops en presentaties en kunnen vluchtelingen informatie inwinnen over zaken als arbeidszaken, solliciteren, netwerken, fiscale aspecten en coaching. Momenteel selecteert UAF zes vluchtelingstudenten op basis van hun motivatie en wij selecteren daarop aansluitend zes SI mentoren in de buurt van de woonplaats van de mentees. De mentoren krijgen vervolgens een training over diversiteit en cultuurverschillen. Na de training volgt op dezelfde dag een 'meet&greet' (kennismaking) tussen de geselecteerde mentoren en mentees. Eind 2016 vindt een evaluatie plaats.

En zo kunnen wij Soroptimisten onze krachten en ons vakmanschap opnieuw inzetten ten behoeve van de vele vluchtelingen en hun gezinnen die huis en haard hebben moeten verlaten. Want, zoals Nelson Mandela zei: "Opleiding is het sterkste wapen dat we kunnen inzetten om de wereld te verbeteren."

Ingrid Blaauw
Uniepresident

COLOFON

De Soroptimist is het magazine voor Soroptimisten in Nederland, Suriname en Curaçao. Het magazine verschijnt vier keer per jaar.

Redactie-adres: redactie@soroptimist.nl

Deadlines en verschijningsdata

nr. 84/4
deadline teksten: 2 mei 2016
verschijningsdatum: 21 juni 2016

nr. 84/1
deadline teksten: 6 september
verschijningsdatum: 13 oktober

Redactie: Helma Coolman (hoofdredacteur) Coosje Hoekstra, Ineke Jungschleger, Rose-Marie Kaanen, Karin van der Kar, Simone Lensink, Heleen Schoone, Dietlindt Seijsener, Heleen van der Sluys en Ally de Vries

Fotografie: Karin van der Kar, Janita Sassen

Ontwerp: Myrthe Bergboer (Caplan, Arnhem)

Opmaak: Vincent Smits

Visagie cover: Carla Stroijckens, makeup4u

Advertenties
Soroptimini € 45,- (dubbel formaat met foto € 85,-)
Overige tarieven op aanvraag via:
redactie@soroptimist.nl

Produktie: Ecodrukkers | **www.ecodrukkers.nl**

Bureausecretariaat Soroptimistcentrum
www.soroptimist.nl
(020) 692 29 21 (ma t/m do: 10.00-13.00 uur)
info@soroptimist.nl

Alle overige informatie over het Uniebestuur vindt u op de website: **www.soroptimist.nl**

Informatie omtrent lidmaatschap kunt u vinden op **www.soroptimist.nl** of inwinnen via het bureausecretariaat: telefoon (020) 692 29 21.

Deze uitgave van De Soroptimist is mede mogelijk gemaakt door Ecodrukkers. Het magazine is duurzaam gedrukt met plantaardige inkten op verantwoord FSC papier en is geheel klimaatneutraal.

www.soroptimist.nl
www.soroptimisteurope.org
www.soroptimistinternational.org

ISSN: 1878-8742

Soroptimist International (1921)

80.000 leden, 3.000 clubs in 130 landen
Vakvrouwen voor vrouwen

Doelstellingen
- verbetering van de rechten van de vrouw
- hoge ethische normen
- mensenrechten voor iedereen
- gelijkwaardigheid, ontwikkeling en vrede door het bevorderen van goede internationale verstandhoudingen, begrip en vriendschap

inhoud

Kort nieuws 4

Coverstory 6
Anne-Miek Vroom: niet sterk, wel slim

Club- en regionieuws 10

UAF
matches met Soroptimisten 11

Dossier 14
Mariet Verhoef: president-elect SI

Club- en regionieuws 18

Zomervergadering 19
Inschrijving geopend!

Wintervergadering 20

Club- en regionieuws 22

Prentenboek voor Syrië 23

Speeddaten met de meiden van 3vwo 24

Monique Pool finalist CNN Heroes 26

Op bezoek bij... 28
club Alkmaar

Club- en regionieuws 30

AFRIpads tegen schooluitval 31

Estafette 32
Willemijn Cerutti helpt vluchtelingen

Club- en regionieuws 34

Syrië 'Back to School' na twee jaar 35

Archiveren uitdaging voor clubs 38

Club- en regionieuws 40

Sociale media voor Soroptimisten 41

In Memoriam 42

De Vakantiehuizen van de Soroptimisten

→ Soroptimare in Ouddorp (Zuid-Holland)

Uitwaaien of luieren aan het strand in Zuid Holland vlakbij Renesse.

Meer informatie en reserveren:
Aleid D'Hond-Drexhage (0187) 49 04 60
Henriette van Lennep (0187) 64 17 58
of via **www.soroptimist.nl** (inloggen)
soroptimare@soroptimist.nl

→ Gré Kellerhuis te Epen (Zuid-Limburg)

Geniet van natuur, cultuur en een bourgondische maaltijd in Zuid-Limburg. Er is plaats voor tien personen.

Meer informatie en reserveren:
Gwenny Smeets (06-40554180),
Yvonne Schiffelers (06-52331815)
of via **soroptimist.nl** (inloggen)
grekellerhuis@soroptimist.nl

Club Zeeuws-Vlaanderen jubileert met lustrumfeest

Op 19 maart 2016 is vijftig jaar geleden dat club Zeeuws-Vlaanderen is opgericht. Dit jaar gedenken wij dit heugelijke feit op 28 mei met ons lustrumfeest dat als thema heeft: '50 jaar A touch of Gold!'

Onze jarige club kijkt met plezier terug op een geschiedenis die vormgegeven is door de Sorores van het eerste uur, waaronder Mimi Jurry, Tanny Kapsenberg, Mieke Rammeloo, Margo van Battum, Bep Ruules en Heini Valk. Stuk voor stuk ondernemende en weerbare vrouwen die zich in hun respectievelijke beroepen in Zeeuws-Vlaanderen bewezen hebben in een tijd dat het niet vanzelfsprekend was als zelfstandige vrouw een vak uit te oefenen. Naast hun werk voelden zij de noodzaak iets voor andere vrouwen te betekenen. Zij hebben dat ingevuld met de oprichting en verdere uitbouw van onze club Zeeuws-Vlaanderen. Wij zijn er trots op en blij mee deze 'founding sisters' nog steeds in ons midden te hebben.

De uitdaging waar wij als club Zeeuws-Vlaanderen voor staan is de juiste balans te vinden in de smeltkroes van leeftijd, ervaring, deskundigheid en vriendschap die onze Zeeuws-Vlaamse club in de afgelopen jaren met haar dertigtal leden is geweest. Wij gaan discussie niet uit de weg, maar zoeken steeds naar datgene dat ons bindt. Wij hebben ervaren dat vriendschap,

Mimi Jurry (tevens charter lid)

betrokkenheid bij elkaar en het besef dat wij voor anderen (vrouwen en kinderen) iets kunnen betekenen, onze bindende factor is. Ons verjaardagsfeest op 28 mei wordt een feest van ontmoeting met onze oud-

Bep Ruules de Wit en Mieke Rammeloo

Heini Valk

Soroptimisten en zusterclubs, maar ook een feest van ontdekking. Wij willen ons 'landje apart' zoals Zeeuws-Vlaanderen ook genoemd wordt, graag door onze gasten laten (her)ontdekken. De dag ronden wij af met een bruisend feest.

Bij een verjaardag hoort een cadeau. Ons verjaardagscadeau is een lustrumfonds dat we willen inzetten ten behoeve van vrouwen die het slachtoffer zijn van huiselijk geweld. Binnen het project De Nieuwe Toekomst leren zij weer richting te geven aan hun leven door middel van opleiding en uiteindelijk het vinden van passend vrijwilligerswerk of zo mogelijk een baan.

Jeannette ter Braak
club Zeeuws-Vlaanderen

Agenda 2016

14-24 maart	vergadering VN-Commissie on the status of Women met als thema: de invulling van de Sustainable Development Goals (SDGs)
24 april	Concert Misha Fomin Concertgebouw t.b.v. Syrië 'Back to School'.
20-22 mei	Lissabon: SIE Program & Advocay Training
4 juni	Zomervergadering en Inspirada in Veenendaal
11-17 juni	Enschede: Friendshiplink biking Tour
10 en 11 juli	Sofia: SIE Governors Meeting
19 november	Werkconferentie Unie van Soroptimistclubs

Topfuncties zichtbaar op website voor vrouwen

Ben je op zoek naar een topfunctie? Dan kun je vanaf nu terecht op de website www.navigerennaardetop.nl, van het ministerie van Onderwijs. Op de website staan de vrijkomende plekken in de besturen van de tweehonderd grootste bedrijven in Nederland. Daar kun je zien dat in 2016 zo'n 156 bestuursfuncties vrijkomen, waarvan het grootste deel (129 functies) nu bezet is door een mannelijke bestuurder. Een jaar later komen naar verwachting in de boardrooms van Nederlandse bedrijven ruim honderdvijftig vacatures beschikbaar.

"Het proces rond vacatures in de besturen van bedrijven is nog te vaak een black box waar het 'old boys network' onderling de baantjes verdeelt. Dit doet geen recht aan het vrouwelijk talent dat staat te trappelen om in een bestuursfunctie aan de slag te gaan," aldus minister Jet Bussemaker (Emancipatie). Zij wil al langer samen met VNO-NCW voorzitter Hans de Boer deze benoemingscultuur doorbreken en maakt nu zichtbaar op welke plekken in de top van het bedrijfsleven komende jaren beweging valt te verwachten. Nederland is het eerste land in Europa dat vrijkomende bestuursfuncties op deze manier transparant maakt. De Bedrijvenmonitor Wet bestuur en toezicht 2012-2015 liet eind vorig jaar een geringe stijging zien van het aantal vrouwen in topfuncties over 2014. De eerste helft van 2015 stemde positiever; maar liefst 70% van de Raden van Commissarissen (rvc's) koos voor een vrouwelijke commissaris bij een nieuwe benoeming (tegenover 43,4% in 2014).

Bij bijna één op de drie bedrijven was begin 2015 sprake van een evenwichtige samenstelling in de rvc's. Die positieve ontwikkeling maakt dat Bussemaker het bedrijfsleven nog een laatste kans wil geven en wettelijke maatregelen nog even in de la laat liggen. "Die kans moet dan wel met beide handen worden aangegrepen," aldus de bewindsvrouw.

Soroptima Forma

Fleur Kruyt

- Eigenaar Van Kleef Jenever & Likeurhuis in Den Haag
- 35 jaar en weduwe
- club Scheveningen

Na het VWO heb ik de mogelijkheid gehad een jaar in Barcelona Spaans te studeren en over de toekomst na te denken. Het werd een opleiding Hogere Hotelschool, zodat ik over de hele wereld zou kunnen werken. Uit filantropische overwegingen was wijlen mijn partner Louis vanaf 2000 bezig om de in 1986 gesloten Haagse stoomdistilleerderij Van Kleef opnieuw voor het publiek geopend te krijgen. Nu loopt het leven vaak anders dan verwacht en in 2004 besloten wij samen als ondernemer het Haagse jenevermerk verder te ontwikkelen. Met het welbekende 'bloed, zweet en tranen', is Van Kleef open als museum, proeflokaal en slijterij van de Van Kleef distillaten. Onze wens om het merk te ontwikkelen met respect voor de vroegere productiemethoden bleek een uitdaging, maar inmiddels zijn meer dan 40 soorten jenevers, gin, bitters en likeuren opnieuw geproduceerd en ver buiten de Haagse stadsgrenzen verkrijgbaar. Afgelopen september overleed heel onverwacht mijn partner Louis met wie ik het leven maar ook het ondernemerschap deelde. In een moeilijke en soms onwerkelijke periode heb ik me toch een gezegend mens gevoeld door alle liefde, begrip en hulp die ik kreeg. In het Soroptimisme heb ik mogen ervaren dat Soroptimisten ook echt gezusters zijn, die elkaar steunen op momenten dat het nodig is, waardoor ik mede de kracht vind door te gaan met het vormgeven van de toekomst en de onderneming. Voor iedereen die een keer in het Haagse centrum is: ik ontvang je graag en hef het glas met je om te drinken op een toekomst, waar we op een positieve manier een bijdrage mogen leveren aan elkaars leven!

www.vankleef.eu / info@vankleef.eu
www.facebook.com/vankleef1842

Tekst: Coosje Hoekstra
Foto's: Janita Sassen

Anne-Miek Vroom

Geboren
27 februari 1988

Opleiding

- Basisonderwijs: Bant (Noordoostpolder)
- Middelbaar onderwijs: Havo en VWO: Emmeloord, eindexamen VWO in revalidatiecentrum Lyndensteyn Beetsterzwaag
- Rijksuniversiteit Groningen: studie rechten (propedeuse); studie medische sociologie, master in 2010
- Aanvullende cursussen als medische basiskennis en mindfulness

Werk

- Directeur stichting Ikone (www.ikone.nl)
- Freelancer bij Social Consultancy
- Adviseur bij Vereniging Osteogenesis Imperfecta
- Wetenschappelijk onderzoeker bij onder meer Isala Klinieken Zwolle

Lid van
club Zwolle Isalania

ANNE-MIEK VROOM EN HAAR GLAZEN HUIS

Wie niet sterk is moet slim zijn: nou, daar hebben we op ingezet!

Anne-Miek Vroom, lid van club Zwolle, is medisch socioloog en directeur-eigenaar van de stichting Ikone en Social Consultancy, waarin ze als verbinding fungeert tussen patiënten enerzijds en de zorgsector anderzijds. Ze vertaalt ervaringen en vragen van haar Patiënt Expertise Team in advies, innovatie, training en begeleiding van zorgverleners. "Artsen denken dat zij de gezamenlijke besluitvorming in de behandeling van patiënten al praktiseren, maar dat klopt vaak niet (bron: rapport artsenfederatie KNMG). Een patiënt heeft gemiddeld twee minuten nodig om zijn of haar verhaal te vertellen en de arts onderbreekt al na zo'n achttien seconden. Die communicatie kan en moet beter".

Anne-Mieks kennis komt niet alleen uit haar universitaire opleiding, ze is ook ervaringsdeskundige. Met de aangeboren ziekte Osteogenesis Imperfecta, ook wel bekend als broze botten-ziekte, is ze meer dan bekend met ziekenhuisopnames, operaties, pijn en onbegrip. Als geen ander weet ze hoe belangrijk het is dat patiënt en zorgverlener op gelijke voet tot beslissingen komen over behandeling en begeleiding.

Zeventig botbreuken

"Als iemand 'boe' zei, kon ik al een sleutelbeen breken. Toen ik tweeënhalf was is de diagnose Osteogenesis Imperfecta (OI) gesteld, een zeldzame ziekte die zich uit in heel broze botten die gemakkelijk kunnen breken". En dat deden ze bij Anne-Miek, meer dan zeventig keer. "Toch ging ik naar de gewone basisschool in mijn geboor-

Aan den lijve ondervond ze wat nu de drijfveer voor haar werk is: het gebrek aan gelijkwaardigheid in de zorg.

tedorp Bant, Noordoostpolder, net als mijn zus en broers. Persoonsgebonden budgetten bestonden nog niet, mijn ouders regelden en betaalden gewoon alles zelf. Op school mocht niemand tegen mij aanbotsen, ik was zo breekbaar. Ik had een eigen tafel en stoel met grote glazen platen er omheen. De directeur zei altijd dat ik het vrolijkste kind van de school was. Natuurlijk vond ik het wel jammer dat ik in de pauzes niet buiten kon spelen". Ondanks alle maatregelen had Anne-Miek tijdens haar basisschooltijd zo'n veertig fracturen. "Soms was ik wel zes weken thuis, bijvoorbeeld omdat ik mijn rug op meerdere plekken had gebroken. En daarnaast was ik noodgedwongen geregeld kortere periodes thuis. Wie niet sterk is, moet slim zijn, zei mijn vader altijd. En daar hebben we flink op ingezet. Ik sloeg een klas over, de juf werd gek van me, veel te slim".

Anne-Miek is uiterst breekbaar, maar ook gedreven en vasthoudend. In haar werk is ze een sterke bruggenbouwer, die verbindingen maakt tussen zorg en welzijn enerzijds en patiënten anderzijds. Ze wordt ingezet als projectleider, beleidsadviseur, trainer en is een veelgevraagd spreker over kwaliteit van leven, zorg, patiëntparticipatie en empathie in de zorg. Vanaf 2008 is ze bestuurlijk adviseur bij de Vereniging Osteogenesis Imperfecta. Ook bij de Multiple Sclerose Vereniging Nederland is ze actief. Als projectmanager en stuurgroeplid zorgt ze ervoor dat patiënten online betrouwbare en actuele informatie kunnen vinden. Ze verzamelt vragen van patiënten, die in de spreekkamer niet op tafel komen. Deze worden door gerenommeerde artsen in korte videocolleges beantwoord.

Bakbeest

Na de basisschool ging Anne-Miek naar het voortgezet onderwijs in Emmeloord. Ze kreeg een havo-advies: zo vaak ziek, ze moet maar op een lager niveau beginnen. "Ik begon inderdaad op de havo, maar deed uiteindelijk het vwo. Gek genoeg vond ik dat gemakkelijker". In de school met meer dan 2.000 leerlingen moest Anne-Miek zich elk uur verplaatsen van lokaal naar lokaal, beneden of op de verdieping. "Onze optie om voor mij een vast lokaal aan te houden, waar de leerkrachten naar toe kwamen, werd afgewezen, de school wilde dat niet. In een bakbeest van een elektrische rolstoel met een extra groot blad er omheen reed ik rond. Ik mocht uit elke les vijf minuten eerder vertrekken om ongeschonden in het volgende lokaal aan te komen. En dan maar hopen dat de lift niet gehacked was door ondernemende schoolgenootjes...". Haar lichamelijke conditie leidde tijdens haar vwo tot grote stagnatie: door een scoliose (scheefgroei) van de wervelkolom raakten haar hart en longen ernstig in verdrukking. "Een grote, risicovolle operatie was nodig. Ter voorbereiding werd ik opgenomen in revalidatiecentrum Lyndensteyn in Beetsterzwaag en ook na de operatie lag ik er nog maandenlang. Op Lyndensteyn heb ik examen gedaan".

Nuchtere constateringen, waar een wereld vol pijn en zorgen achter schuil gaat. Anne-Miek kon alleen nog maar liggen. Gelaten onderging ze vele periodes van ziekenhuisopnames en revalidatie, van zoekprocessen naar passende behandeling en frusterende opmerkingen van artsen die zeiden dat ze maar moest leren accepteren dat ze nooit meer zou kunnen zitten. Aan den lijve ondervond ze wat nu de drijfveer voor haar werk is: het gebrek aan gelijkwaardigheid in de zorg, het

tekort aan mogelijkheden, de noodzaak om zelf de wegen te zoeken naar behandeling. Wat hebben zij en haar ouders wat afgeknokt! Ondanks lange periodes van ziek zijn hield Anne-Miek contact met leeftijdsgenoten. "Mijn ouders hadden een bedrijf met onder meer vijftien hectare bloemen en in de zomer veel extra personeel, ook scholieren en studenten. In een schuur waren slaapplaatsen en in de kantine werd gekookt. Heel veel reuring bij ons op het erf, supergezellig. Zo kwam ik in contact met studenten. Aanstekelijk! Wij - ik, mijn zus en mijn twee broers - wilden ook studeren, naar de universiteit. En we gingen, alle vier, dank zij onze pittige, actieve ouders. Later vroegen we ons wel af: hoe deden ze dat eigenlijk? Een groot bedrijf met veel tijdelijke werknemers, mijn moeder die als verpleegkundige nachtdiensten draaide, alle dagelijkse ritjes met mij naar Bant of naar Emmeloord voor school, fysiotherapie en oefenzwemmen of naar revalidatiecentra verder weg. En vier kinderen!"

Op eigen benen

De universitaire loopbaan van Anne-Miek kwam met horten en stoten op gang. Dat diergeneeskunde met specialisatie paarden en koeien te zwaar was, gaf ze pas na werkervaring in een dierenkliniek toe. Maar wat dan wel? "Ik hou van dingen uitzoeken, van studeren, kan goed praten. Een studie rechten misschien?" . Ze begon aan de Rijksuniversiteit Groningen aan de propedeuse, die ze – in Leeuwarden – haalde. "En na flink oefenen bij ons op het erf, bijzondere verrichtingen en zo, haalde ik snel mijn rijbewijs en was ik klaar voor de overstap naar Groningen. Op eigen benen, hoe broos ook! Ik vond dat het recht soms zo onrechtvaardig was voor mensen, daar kon ik niet mee verder. Toen koos ik voor medische sociologie. De Osteogenesis Imperfecta speelde tot het derde jaar van de studie een heel kleine rol. Het was de gezondste periode van mijn leven".

"Maar toen, op een middag na het rusten, kwam ik uit bed en PATS, knapte er iets in mijn rug: wervelfractuur. Een paar dagen later pakte ik de telefoon op en PATS, weer een wervel gebroken. Gruwelijke pijnen, ik kon niet meer zitten, en niemand in de medische wereld wist wat te doen. Pas na een illegaal consult bij een kinderziekenhuis – gewoon mijn leeftijd niet opgegeven – kwamen we bij een internist die hielp. Opnames, experimentele medicatie en grote betrokkenheid van de dokter zorgden ervoor dat ik langzaam opknapte".

En wat deed die oersterke vrouw daarna als eerste? Haar studie in Groningen weer oppakken! Jaargenoten waren afgestudeerd of zaten voor hun master. In 2010 stond Anne-Miek als Master of Science met de bul in haar handen. Tussentijdse opleidingen als medische basiskennis en spiritualiteitsstudies vulden haar universitaire kennis aan. Nu volgt ze aan de Radboud University in Nijmegen de studie Ethiek in de Zorgsector. Haar werk blijft noodzakelijk en waar mogelijk propageert ze de normen van Kwaliteit van Leven.

Op een TedX in Nijmegen, bij de start van haar onderneming Ikone met een symposium op Paleis Soestdijk, in haar brief aan koning Willem Alexander met aandacht van de staatssecretaris en het NOS-journaal als gevolg.

"Ik zie zoveel afbraak. Een participatiemaatschappij bestaat niet zonder faciliteiten. Het leven is zo tragisch als je "ik wil het en ik kan het" voelt maar door gebrek aan hulpmiddelen en steun moet afhaken. Ik wil graag meewerken aan oplossingen. Dat is mijn passie, dat geeft zin aan mijn leven. Ik word gek als ik niks kan doen, ook als ik fracturen heb".

Voor deze inzet werd ze meermalen beloond met prijzen uit het werkveld. Meer over Anne-Miek Vroom, haar werk en haar passies op: www.anne-miekvroom.nl.

Vlaggen uit voor project in Nepal

Club Hattem-Epe SHE heeft drie jaar een alfabetiseringsproject in Nepal gesteund en dit afgerond met de symbolische overhandiging van € 6.000,- aan de Stichting Foundation Care for All. Het geld werd bijeen gebracht met het organiseren van Koffieconcerten en de verkoop van Brocante.

Dit project is opgezet door FCFA uit Nederland samen met een groep jonge Nepalezen. Er worden kleinschalige cursussen georganiseerd om vrouwen op het platteland te leren lezen en schrijven. Zij krijgen twee uur per dag les van een Nepalese vrouw en na afloop van het Women Literacy Program kunnen alle vrouwen het alfabet en hun naam schrijven en simpele zinnen lezen. Naarmate de cursus vorderde was duidelijk te zien dat de vrouwen meer zelfvertrouwen kregen en gemakkelijker communiceerden. De vrouwen zeggen nu veel beter te begrijpen waarom het belangrijk is dat hun kinderen naar school gaan. Ze kunnen hun kinderen helpen met huiswerk en stimuleren verder te studeren. Deze cursussen zijn zo'n succes dat de Nepalese regering dit werk intussen heeft overgenomen. De Foundation Care for All is vorig jaar samengegaan met de Nepalese Stichting SAMAANTA. Zij hebben het doel verlegd van alfabetisering naar het faciliteren van vervolgonderwijs voor veelbelovende studenten. Er worden onder meer computers ter beschikking gesteld en de studenten krijgen Engelse les. Per jaar worden drie tot vijf scholarships mogelijk gemaakt in het buitenland. Na de aardbevingen van vorig jaar in Nepal heeft onze club ook € 1.500,- ter beschikking gesteld voor de wederopbouw van het land.

Riet Fennema en Corien Visser 't Hooft
club Hattem-Epe SHE

Met club Assen naar de Maya's

Club Assen organiseert op 11 juni 2016 een speciale ontvangst voor Soroptimisten bij de tentoonstelling over de Maya's. Die expositie is van 28 februari tot en met 4 september in het Drents Museum. De grote internationale archeologische tentoonstelling Maya's - Heersers van het Regenwoud is een ontdekkingstocht door de fascinerende Mayacultuur en tegelijkertijd een schatkamer van prachtige Maya-objecten.

De tentoonstelling geeft een beeld van de intrigerende en hoogstaande beschaving en richt zich vooral op de schatten uit de periode 200 tot 900 na Christus. Veel objecten die vanuit Midden-Amerika naar Assen komen, zijn nog nooit in Europa te zien geweest. Graag nodigen wij alle Soroptimisten uit om in het kader van ons 70-jarig bestaan deze bijzondere tentoonstelling samen met ons te bezoeken. Wij zorgen voor een inleiding en een lunch. Noteer deze datum in je agenda, er volgen nog nadere mededelingen.

Carla Fockens en Johanna Tolsma
club Assen

Club Scheveningen: benefietconcert aan zee

Zondag 17 april

Op zondag 17 april organiseert club Scheveningen ter gelegenheid van haar elfde lustrum een benefietconcert van 15.00 tot 18.00 uur in de Nieuwe Badkapel, op de Nieuwe Parklaan 90 in Scheveningen. De opbrengst gaat naar Stichting Ruggensteuntje Indonesië (SRI). Die biedt mensen op Bali en Java een ruggensteuntje, gericht op scholing van kinderen en steun aan kleine zelfstandigen. Deze stichting werd in 2011 opgericht door leden van club Den Haag.

Tijdens het concert kunt u genieten van het prachtige en bekende Souvenir de Florence van Tsjaikovski en het levendige tweede en vierde deel uit het 2e strijksextet van Brahms. Het programma wordt uitgevoerd door het Arkovsky sextet, bestaande uit zes jonge musici die elkaar hebben leren kennen bij de Fancy Fiddlers van Coosje Wijzenbeek en op de verschillende conservatoria waar ze studeren. Het zijn allemaal prijswinnaars van diverse concoursen. Drie musici hebben een instrument van het Nationaal Muziekinstrumenten Fonds in bruikleen. Club Scheveningen steunt dit jaar ook het NMF. Voor aanvang van het concert is er een wandeling in de omgeving van de Badkapel in Scheveningen onder leiding van Soroptimist Coos Wentholt, oud-archivaris van de gemeente Den Haag. Deze rondleiding is facultatief bij te boeken voor € 5,- per persoon, verzamelen vanaf 13.30 uur bij de Badkapel. Het concert wordt feestelijk afgesloten met een aangeklede borrel. Tijdens deze borrel is er een verkoop van verschillende spullen, onder meer van kleine zelfstandigen uit Indonesië. De kaarten voor het benefietconcert zijn te koop voor € 30,- (inclusief één drankje en hapjes) via benefietconcertaanzee@gmail.com of telefonisch bij Leonie Tours-Klinkenberg (070) 383 57 01 of 06 – 22 98 86 02.

Leontien Kröner
club Scheveningen

MENTOREN UIT HET PROJECT VERBORGEN SCHATTEN GEZOCHT

Soroptimisten en UAF gaan weer samenwerken

De Unie van Soroptimistclubs gaat opnieuw samenwerken met de Stichting Vluchtelingstudenten UAF, die hoog opgeleide vluchtelingen begeleidt bij hun studie en bij het vinden van een baan die past bij hun capaciteiten. Beide organisaties kennen elkaar al goed door het succesvolle project Verborgen Schatten.

De komende twee jaar zullen het UAF en de Unie van Soroptimistclubs opnieuw de krachten bundelen om een aantal vrouwelijke vluchtelingstudenten te koppelen aan een mentor-Soroptimist die hen ondersteunt bij het leren kennen van de Nederlandse werkwijze en cultuur in hun vakgebied. Voor een succesvolle integratie op je vakgebied in Nederland heb je als vluchteling meer nodig dan een opleiding. Neem dit voorbeeld: 'Een chirurg oordeelde laatst mee in de diagnose van een patiënt van mij en nam een andere beslissing dan die ik had genomen. Ik heb niets gezegd. Hij is chirurg en ik ben maar basisarts, dacht ik. Later hoorde ik dat ik er best tegenin had mogen gaan. Ik heb tenslotte een beter beeld van de patiënt, omdat ik hem uitgebreider heb kunnen zien. Dat is echt anders dan wat ik in mijn eigen land gewend was: daar voerden we altijd uit wat de chirurg tegen ons zei. Hier wordt verwacht dat je meedenkt en je mening laat horen'.

Marion Weisz

Hoe ontdek je de cultureel bepaalde aanpak op jouw vakgebied? Hoe leg je contacten voor het vinden van een stageplek?

Afgestudeerden tijdens de feestelijke diploma-uitreiking vorig jaar.

Wat zijn typisch Nederlandse omgangsvormen op de werkplek? Daar wil SI-Nederland samen met het UAF een bijdrage aan leveren.

Via het nieuwe project *Empowerment Vrouwelijke Vluchtelingstudenten op hun Vakgebied* willen we ook een langduriger vorm van samenwerken met het UAF voorbereiden. We gaan daarom werken volgens het train-de-trainers principe. Het UAF verzorgt een training voor een aantal Soroptimisten, die op hun beurt weer andere mentoren gaan trainen. Een mooie kans om optimaal gebruik maken van de al eerder opgedane kennis en ervaring! Voor de eerste fase van dit project zoeken wij dan ook ervaren mentoren uit Verborgen Schatten. Zij krijgen een extra training van het UAF en gaan in de eerste fase opnieuw aan de slag als mentor. In de tweede fase worden zij de trainers van nieuwe mentoren. Vluchtelingen zijn gebaat bij onze inzet voor hun integratie in de samenleving. Jouw ervaring kan andere Soroptimisten helpen om hieraan bij te dragen. Was je mentor bij Verborgen Schatten? Meld je dan nu aan bij Marion Weisz van club 's Gravenhage (UAFmatch@soroptimist.nl), projectleider.

Tekst: Coosje Hoekstra
Foto's: Venus Veldhoen (UAF), Karin van de Kar

UAF: BENUT CAPACITEITEN VAN HOGER OPGELEIDE VLUCHTELINGEN

Vluchtelingen lieten alles achter **m aar hun talenten brengen ze mee**

Grote stromen vluchtelingen komen naar Nederland. Gevlucht voor oorlog en bedreigingen. "Alles lieten ze achter, maar hun talenten brengen ze mee", zegt het UAF. De Stichting voor Vluchteling-Studenten UAF zet zich in voor begeleiding van hoger opgeleide vluchtelingen bij studie en het vinden van een baan. De huidige situatie leidt mogelijk tot een verdubbeling of zelfs een verdrievoudiging van de vraag. Wat betekent dat voor het UAF?

Bij het aanvragen van een interview over dit onderwerp voor De Soroptimist is de reactie meteen enthousiast: "Een interview voor het blad van de Soroptimisten, natuurlijk willen we dat. We hebben zulke goede herinneringen aan de samenwerking in het project Verborgen Schatten! Wanneer komen jullie?" We praten op het hoofdkantoor van het UAF in Utrecht met Boukje de Haan, hoofd Communicatie & Fondsenwerving, en Afsaneh Najjar Azari, consulent Job Support en projectmedewerker van Verborgen Schatten. "Wij zijn flexibel. Als de situatie verandert zullen wij nooit roepen: "Help, dit kunnen we niet!", maar steeds analyseren wat er voor nodig is om die veranderingen aan te kunnen". Meteen bij de start van ons gesprek blijkt dat het concept van de samenwerking tussen het UAF en de Soroptimisten nog steeds het uitgangspunt is bij nieuwe samenwerkingsafspraken. Bij het sterk toenemen van de vraag om steun en begeleiding – en deels ook financiering – is strategisch handelen noodzakelijk: de core business formuleren, extra financiering zoeken en het aantal samenwerkingspartners uitbreiden, zowel op het terrein van onderwijs als op dat van de arbeidsmarkt. "Om de talenten tot bloei te brengen moet studeren in Nederland voor vluchtelingen aantrekkelijk gemaakt worden", aldus Boukje en Afsaneh.

Afsaneh Najjar Azari, consulent Job Support en projectmedewerker van Verborgen Schatten en Boukje de Haan, hoofd Communicatie & Fondsenwerving

Toegang hoger onderwijs

Met instemming van minister Bussemaker van Onderwijs wordt gewerkt aan creatieve oplossingen. Het UAF pakt samen met instellingen voor hoger onderwijs, COA en Nuffic (de organisatie voor internationalisering in het onderwijs) de handschoen op om ervoor te zorgen dat belemmeringen snel worden weggehaald. In het Nationaal Actieplan vluchteling & hoger onderwijs van het UAF staan de hoofdlijnen. Zoals:

- Inventariseer direct welke opleiding, werkervaring en toekomstplannen een vluchteling heeft en koppel dat aan het arbeidsmarktperspectief;
- Maak in heel Nederland goed taalonderwijs mogelijk voor hoogopgeleide vluchtelingen die zo snel mogelijk Nederlands willen leren;
- Zorg ervoor dat vluchtelingen van 30 jaar en ouder kunnen studeren met behoud van uitkering, zij hebben geen recht op studiefinanciering;
- Investeer in schakeljaren in het hoger onderwijs en breid ze uit. Een schakeljaar is een belangrijke voorbereidingsperiode voordat de vluchteling aan de echte opleiding begint;
- Zorg voor maatwerkbegeleiding in het hoger onderwijs.

Op veel van deze hoofdlijnen worden nu in hoog tempo activiteiten ontwikkeld. Zo kreeg het UAF begin dit jaar van de Nationale Postcode Loterij – al jaren belangrijke financier van het UAF - anderhalf miljoen euro voor de coaching van vluchtelingen door Nederlandse studenten: "Maatwerkbegeleiding, wegwijs maken, als vraagbaak fungeren, netwerken laten zien, stimuleren, dat werkt".

Bedrijfsleven

Tegelijkertijd werkt het UAF hard aan sterke contacten en samenwerkingsafspraken met bedrijfsleven en overheden. "Er melden zich steeds meer bedrijven die geïnteresseerd zijn in hoogopgeleide vluchtelingen, ook vanuit de wens naar maatschappelijk verantwoord ondernemen", aldus Boukje de Haan. "Een duurzame samenwerking met bedrijven is waardevol voor het UAF, omdat daar stages, werkervaringsplaatsen en betaalde banen uit voort kunnen komen voor afgestudeerde vluchtelingen. En weet je wat bijzonder is? We gebruiken hiervoor het concept dat we met de Soroptimisten ontwikkelden voor het project Verborgen Schatten. Dat model is verder geprofessionaliseerd en aangepast aan de huidige situatie, maar het uitgangsconcept is gelijk gebleven. Dat zegt een hoop over de samenwerking die we met de Soroptimisten hadden. Bij het UAF zijn we daardoor enorm gegroeid, we zijn er volwassen door geworden". In samenspraak met bedrijven, werkgeversorganisaties en

Bahaa Saleh uit Soedan en Anneke Röling (Soroptimist)

overheden werkt het UAF aan een betere toegang tot de arbeidsmarkt voor hoger opgeleide vluchtelingen:

- Zorg voor een goede startkwalificatie voor de arbeidsmarkt (Nederlands diploma, overzicht van competenties in een zgn. competentiepaspoort);
- Creëer een gelijkwaardig speelveld met reële kansen op een baan voor vluchtelingen, o.a. door werkervaringsplaatsen, stages, traineeships, goede bijscholing en maatwerk;
- Leer van good practices van andere werkgevers (bedrijfsmentoren, meet and greet-bijeenkomsten met vluchtelingen en UAF platform voor coaching en vacaturematching);
- Stel een helpdesk in waar werkgevers terecht kunnen met vragen.

Ook op nationaal niveau denkt het UAF mee over de realisatie van plannen. Boukje de Haan: "We zitten geregeld aan tafel met de ministeries van onderwijs en sociale zaken, samen met onder meer de koepels in het hoger onderwijs, de VNG en de sociale partners". Tot haar grote plezier bruist het van de activiteiten. "We schudden op onze grondvesten door alles wat op ons afkomt. Maar het uitgangspunt blijft: benut de capaciteiten van hoger opgeleide vluchtelingen".

Verborgen Schatten

Afsaneh Najjar Azari was projectleider van Verborgen Schatten, het vierjarig project van het UAF en Soroptimist Nederland. "Een immens project, waarin we samen stap voor stap ontwikkelden, groeiden en leerden. Prachtig was dat!". Afsaneh en collega's gingen bij heel wat Soroptimistclubs in het land op bezoek om te vertellen over het project. "Heel leuk, maar voor mij in het begin lang niet altijd gemakkelijk. Soms waren het een paar clubs samen bij wie ik kwam vertellen. Zoveel vrouwen, oh oh, en als dan de beamer of de laptop het ook nog niet deed, dan moest ik maar op een andere manier alle vragen beantwoorden. Mijn eigen ervaringen als vluchteling kon ik daar goed bij gebruiken".

Auteur: Ineke Jungschleger
Foto's: Karin van de Kar

Mariet Verhoef

Geboren
12 februari 1955

Opleiding
1967
MMS Cor Mariae Immaculatum
's-Gravenhage
1972
Schoevers' Directiesecretaresse
1973
Schoevers' Europees secretaresse
1974-1976
Talenschool Brussel: diverse trainingen en cursussen

Werk
1992-2005
Eurotranslations, eigenaar/vertaler
2005-heden
Bacolat Translations bv, algemeen directeur/vertaler van Bacolet Translations BV.

en verder:
2002-2004
Uniepresident van de Unie van de Soroptimistclubs van Nederland, Suriname en de Nederlandse Antillen
2007-2009
Federatiepresident Soroptimist International Europe (SI/E)
2011-heden
Afgevaardigde Women for Water Partnership namens SI/E
2011-heden
SI/E Project manager Africa – Liaison Africa

Lid van
Club Zwolle

MARIET VERHOEF PRESIDENT-ELECT SOROPTIMIST INTERNATIONAL

'Ik kan het iedereen aanraden, **je komt zulke topvrouwen tegen!'**

Mariet Verhoef-Cohen (60) is een kleine vrouw met opvallend mooie levendige ogen en een gedecideerde manier van spreken. Het is al snel duidelijk dat aan haar onderzoekende blik niet veel ontgaat en dat ze niet opzij gaat voor lastige vragen. De eerste Nederlandse voorzitter van de wereldwijde organisatie Soroptimist International werkt als zelfstandig ondernemer met haar vertaalbureau Bacolet Translations. Twintig jaar geleden werd zij lid van de Soroptimistclub Zwolle. Wat bewoog haar daartoe? "Een vrouwenvereniging gebaseerd op beroepen, dat trok mij aan. De diversiteit en ook het internationale."

Het internationale leven begon voor haar op haar twintigste in Brussel. Met het diploma Europees directiesecretaresse van het vermaarde instituut Schoevers kon ze daar aan het werk. "Ik wilde naar Nijenrode toen ik die opleiding voor secretaresse af had maar mijn vader zei: 'Dat kan niet, Nijenrode is alleen voor jongens'. Niet waar, want in dat jaar was het toegankelijk voor vrouwen geworden." Zij is de oudste van vijf kinderen, drie jongens en twee meisjes. Achteraf gezien vindt ze het verbazend dat haar vader, die carrière maakte in het leger en uiteindelijk generaal werd, haar weerhield van de opleiding op Nijenrode. "Hij was best geëmancipeerd" zegt zij. In Brussel combineerde zij haar baan met een talenstudie. Tolken (Frans, Engels en Nederlands). Tolken bij de Europese Gemeenschap heeft ze maar kort gedaan. "Je mocht niet nadenken, moest gewoon meteen zeggen wat die man of vrouw zei, ook als dat onzin was. Ik kreeg daar hoofdpijn van." Zij leerde in Brussel haar man kennen, een ac-

De Afrikanen willen ook graag horen bij een internationale organisatie. Maar ze moeten eerst binnen het continent leren samenwerken.

countant, en verhuisde met hem naar Engeland. Zij kregen drie zoons en ondertussen deed Mariet een opleiding voor mediator en vond werk bij een organisatie die onderdak verzorgde voor zwangere tienermeisjes. “Een huis waar ze een jaar konden verblijven en van waaruit ze met hun kind op eigen benen werden gezet.” Op een gegeven moment viel haar oog op een vacature bij Discovery Channel. “Onderschriften vertalen bij documentaires, dat was echt wat voor mij. Toen zat ik dus weer in mijn vak.” Discovery Channel nam ze als klant mee naar Nederland, in 1992. “Mijn man werkte voor een internationaal bedrijf waarvoor hij altijd op reis was. Hij was zo’n vader die ’s zondags het vlees sneed en er weinig was. In Nederland kreeg hij een baan aan wal, zal ik maar zeggen. Een groot huis in Zwolle maakte het voor mij mogelijk om mijn eigen bedrijf te beginnen en van huis uit te werken. Dat werd toen door internet ook makkelijker.” “Ik was ruim vijftien jaar weggeweest, had gewerkt in België en in Engeland. Daar werkten alle vrouwen. Terug in Nederland merkte ik tot mijn verbazing dat een groot percentage van de vrouwen die ik sprak op het minimumloon zat. Hoe kan dat nou? “Ja Mariet, jij bent de enige die fulltime werkt.” In Engeland was kinderopvang geen punt. Als ze thuiskwamen hadden ze alles gedaan: gegeten, gesport, huiswerk gemaakt. Wat een luxe dat was, merkte ik pas goed toen we terug waren in Nederland.” Ze startte Bacolet, voorheen Eurotranslations en kreeg al snel de Nederlandse televisie als klant. “Onze oudste zoon ging naar de middelbare school, er kwamen kinderen langs die “shit” en zo zeiden. Ik was twintig jaar weggeweest, ik vertaalde te netjes. Dat heb ik toen snel bijgesteld.”

‘IN IEDERE ORGANISATIE MOET VAN TIJD TOT TIJD SCHOON SCHIP GEMAAKT WORDEN. EN IK HEB ER GEEN PROBLEEM MEE ALS MENSEN MIJ DAARDOOR MINDER LEUK VINDEN.’

Ondertitelen voor de televisie was werk met grote beperkingen. “In zes seconden twee zinnetjes. Humor krijg je niet overgebracht in dat hele korte. Op een gegeven moment was het wel mooi geweest.” Ze ging zich helemaal richten op bedrijven. “Contracten, jaarverslagen, alles wat in het bedrijfsleven vertaald moet worden. Dat is wat ik sindsdien doe.”

Blijf je dit werk doen naast de veeleisende functie van mondiaal voorzitter?
“Jazeker, ik moet nog een aantal jaren mijn brood verdienen. Als ik reis, heb ik iemand op kantoor die mijn taak overneemt. Die moet ik betalen, uiteraard. Wat heel goed uitkomt is dat mijn echtgenoot nu gepensioneerd is. Hij doet nu mijn administratie. Ik had daar altijd een ontzettende hekel aan, na een half jaar kregen mensen van mij pas een rekening. Hij gaat steeds meer voor mijn bedrijf doen. Mijn partner gaat zijn vrijwilligerswerk opzeggen zodat ik dit vrijwilligerswerk kan doen.”

Is het niet vreemd dat dit een onbetaalde functie is? De wereldvoorzitter ziet veel van de wereld maar alleen de reiskosten worden vergoed. Dit vrijwilligerswerk kost je geld.
“Ik heb al iemand die mijn plaats op kantoor kan invullen, maar dan worden er ook extra vertalers gevraagd om vertalingen na te kijken. Toen ik Uniepresident van Nederland was, heb ik veel zelf betaald. Toen kon dat, maar dat is geen goede zaak. We moeten dit bespreekbaar stellen binnen de organisatie. Op deze manier krijg je geen goede vertegenwoordiging in de internationale bestuursfuncties. Het is een vereniging van werkende vrouwen, juist niet van vrouwen met veel geld.”

Desondanks ambieer je dit. Waarom? Wat brengt het je?
“De internationale contacten. Je komt zulke topvrouwen tegen. Binnen het Soroptimisme maar ook daarbuiten. Het verrijkt je leven en je leert er enorm veel van. Ik kan het iedereen aanraden. Ik was Uniepresident en daarna president van de Europese Federatie. Toen moest ik een thema kiezen, dat werd ‘Soroptimists go for water’. Tijdens die twee jaar, van 2007 tot 2009, zijn de projecten gegroeid tot twee miljoen euro. Daar was een hoop sponsoring bij, maar wél allemaal door Soroptimisten georganiseerd. Het hoefde niet in het groot, je kon ook een paar toiletten neerzetten, waardoor meisjes naar school konden. Bij elkaar hebben we voor twee miljoen kunnen bijdragen aan het toegankelijk maken van schoon water en sanitatie. Ik kwam voor deze projecten in Afrika, leerde Afrikaanse vrouwen kennen. Mijn man werd in die tijd ziek, moest met zijn bedrijf ophouden. Dat betekende dat we financieel een paar stappen terug moesten doen en dat mijn bedrijf in ieder geval moest voortbestaan. Toen realiseerde ik mij, met schaamrood op de kaken, het verschil : hoe wij hier in Nederland vanzelfsprekend kansen hebben en krijgen. En dat ik dus door moest gaan. De Afrikaanse vrouw vind ik een model Soroptimist. Krachtig, vrolijk, en altijd optimistisch. Ik heb me met zoveel genoegen voor de Afrikaanse clubs ingezet.”

Je hebt je als Europees president elect meteen krachtig opgesteld en het kantoor in Geneve op zijn kop gezet.
“Ik kwam in 2007 op dat hoofdkantoor in Geneve en dacht: we lopen hier ver achter, hier moet iets veranderen. Dat werd niet makkelijk geaccepteerd maar ik heb doorgezet. In iedere organisatie moet van tijd tot tijd schoon schip gemaakt worden. En ik heb er geen probleem mee als mensen mij daardoor minder leuk vinden.”De organisatie is op zichzelf al ingewikkeld genoeg, met de vier federaties, en moet niet gehinderd worden door onnodige bureaucratische regels, zegt zij. “We moeten praten over de hoofdlijnen. We moeten de handen ineen slaan, want het kan.” Naast de federatie van Europa (SIE) zijn er die van Great Brittain and Ireland (SIGBI), The America”s (SIA) en de Southwest Pacific (SISWP).

Hoe zit het met Afrika?
“Als liaison officer heb ik SIE en SIGBI geholpen om een Future African Federation te creëren. Financieel zit Afrika natuurlijk niet goed, het betalen van de contributie lukt niet voldoende. Ik zou het jammer vinden als onze investering in dat continent met een kleine 2000 Soroptimisten niet meer ondersteund wordt door de andere federaties. De Afrikanen willen ook graag horen bij een internationale organisatie. Maar ze moeten eerst binnen het continent leren samenwerken. Mijn idee is om het continent Afrika op te splitsen in vier delen, noord, zuid, west en oost. En die delen te versterken met de hulp van de andere federaties. Ik zou het heel erg vinden als deze Soroptimisten verloren zouden gaan. “

De president moet het gezicht zijn van de wereldorganisatie Soroptimist International. Hoe ga je dat doen?
“Naar mijn idee moet de president het gezicht zijn naar buiten, naar de Verenigde Naties en andere grote organisaties. Zij moet samen met de Advocacy Director de Soroptimisten zichtbaar maken. En daarmee ook de vier federaties. Mijn grote wens is dat alle vier de federaties één stem laten horen. Dat mis ik nu, die eenstemmigheid. We moeten samenwerken, de tijden zijn veranderd, en als we een global voice for women willen zijn, moet dat met één stem.”

advertentie

Woonruimte gezocht in Amsterdam

Mijn kleindochters (20 en 18) studeren aan UvA: Carlotte: psychologie, Catherine: Media en Cultuur. Zij zoeken voor komend studiejaar woonruimte in Amsterdam. Wie helpt ze? Stuur je reactie naar Heleen van der Sluys **hvdsluys.prconsult@hetnet.nl**

Jubileumjaar club Beneden Maas **spetterend afgesloten**

Met een spetterend galadiner heeft club Beneden Maas begin oktober haar lustrumjaar afgesloten. 'Soroptimists, women sources of inspiration': dat was het thema voor het clubjaar 2014-2015. Het jaar waarin club Beneden Maas haar 60-jarig bestaan vierde met een inspirerend feestjaar.

In februari was een feestavond bij een van de clubleden thuis: een maaltijd voor leden en partners, door leden zelf gekookt, gevolgd door een 'educatieve' quiz, met vragen over de club, leden en omgeving: zo leer je elkaar nog eens kennen! In april was er een fondswervingsconcert in het Witte Kerkje in Maassluis: 'Frau zur Schau': twee zangeressen, begeleid op piano en saxofoon met een programma dat 'de verschillende facetten van de vrouw, moeder en madonna, deerne en diva, feeks en femme fatale' bezong: van Schumann tot Bernstein. De derde trap was de meest feestelijke: een lang weekend met 17 gasten van de Engelse zusterclub gasten voor het weekend en nog eens 21 gasten van de Duitse zusterclub gasten extra voor de feestavond op zaterdag. Behalve veel plezier en vriendschap en een versterking van de onderlinge band heeft dit feestjaar natuurlijk ook geld opgeleverd, Wij hebben dat ook weer als drietrapsraket besteed. Een deel is besteed aan het opleiden van acht medewerkers van de gemeenten Schiedam, Vlaardingen en Maassluis. Deze gezinscoaches en schoolmaatschappelijk werkers hebben op onze kosten een cursus gevolgd van Rutgers, kenniscentrum seksualiteit, 'Girls' Talk'. In Girls' Talk leren meiden hoe ze de regie houden over hun seksuele leven en relaties. Onderwerpen die aan bod komen zijn: flirten, erbij horen, lichaamsbesef, anticonceptiegebruik, soa's, prettige seks, internet en sociale media. Een tweede deel van het geld is besteed aan de stichting Geef een geit. Er zijn dertig geiten gekocht voor tienermoeders in Uganda. De geit geeft hun een kans om een eigen leven op te bouwen. De rest is gegaan naar Syrië 'Back to School'.

Hanna de Vries
club Beneden Maas

Carels Tuindag bij club Twente op 24 april 2016

'Ieder kind met vakantie' is het thema van Carels Tuindag van club Twente op zondag 24 april vanaf 12.00 uur in de tuin van Landgoed Hotel Restaurant Carelshaven in Delden.

Carels Tuindag brengt alle inspiratie bij elkaar op één locatie: de prachtige tuin van Landgoed Hotel restaurant Carelshaven. Club Twente organiseert een fondsenwervingsactiviteit ten bate van het project 'Ieder kind met vakantie', een ponykamp bij Erve Meenderinkboer, hippisch vakantiecentrum in Markelo en onze partner in dit project. We doen dit voor Hengelose kinderen die het thuis niet zo breed hebben en in samenwerking met de Voedselbank Midden Twente en Landgoed Hotel Carelshaven in Delden. Behalve alles voor de tuin, zijn er optredens en workshops, is er live muziek, een kinderplein met allerlei (creatieve) activiteiten, kan er op een pony worden gereden en nog veel meer. De toegang is € 10,- per persoon (€ 7,50 in de voorverkoop, via carelstuindag@gmail.com), kinderen van 4 tot 13 jaar betalen € 2,50.

Mary Verdam, club Twente

TIP VOOR SINTERKLAAS

€ 20.000,- met **chocoladeletters**

Een ontmoeting op de Zomervergadering van 2013 met een lid van een van de Zeeuwse clubs inspireerde Rita Schillemans en Anchelle Doets van club Waterland tot het verkopen van chocoladeletters voor de decemberdagen. In 2014 werd al een aanzet gegeven tot de verkoop van letters, dat leverde toen € 1.500,- op. Maar het resultaat van de fondsenwervingsactie in 2015 heeft alle verwachtingen overtroffen. Dit keer werd de actie grootser aangepakt. Met relatief weinig inspanning, lees vrouwkracht, werd ruim € 20.000,- opgehaald.

De door een chocolatier uit Zeeland handgemaakte chocoladeletters van fairtrade chocolade vonden gretig aftrek binnen en ook buiten het netwerk van de clubleden. De professioneel ontworpen flyer en het bijbehorende bestelformulier zijn zeker debet aan het succes van de actie geweest. Ook het feit dat minimaal tien letters moesten worden afgenomen à € 5,-per stuk, stimuleerde de verkoop, met name onder bedrijven. De verspreiding van de promotiematerialen ging per e-mail via de clubleden, maar ook via de Facebook pagina van de club en zelfs via Google kwamen aanvragen binnen. De opbrengst van de letters gaat naar de projecten die de club steunt: Syrië 'Back to School' en the Hunger Project India (steun aan vrouwelijk leiderschap). Zeer zeker heeft de keuze voor deze aansprekende projecten bijgedragen aan het succes. Deze lucratieve fundraisingactiviteit wordt een jaarlijks terugkerende actie van club Waterland en ook clubs uit de regio hebben al aangegeven mee te willen doen aan de verkoopactie. Clubs die interesse hebben in hoe ze ook zo'n fundraising kunnen opzetten, kunnen contact opnemen met Anchelle Doets en/of Rita Schillemans via waterland@soroptimist.nl.

Anchell Doets
club Waterland

zaterdag 4 juni
in Veenendaal
en Rhenen

Inschrijving geopend voor jaarlijkse ontmoeting

Het programma staat vast, de website is klaar en de zomer komt eraan: tijd om je aan te melden voor de zomervergadering 2016 op 4 juni in Rhenen en Veenendaal. De dag wordt gehouden bij Van der Valk Hotel Veenendaal. Deelname tot en met de lunch is € 20,-. Wie ook het middagprogramma meemaakt betaalt € 50,-. Je kunt je aanmelden via www.soroptimistrhenenveenendaal.nl.

Het programma is als volgt:

9.30 uur	Ontvangst met koffie
10.00 uur	Zomervergadering
12.30 uur	Lunch
13.30 uur	Vertrek met bussen naar een van de vijf middagprogramma's
16.15 uur	Napraten bij de borrel

Voor het middagprogramma kun je kiezen uit een van de vijf onderdelen:

Rondleiding over de Grebbeberg en een bezoek aan het Militair Ereveld
De Grebbeberg vormt het einde van de Utrechtse Heuvelrug. Met een hoogteverschil van ruim 50 meter biedt de berg een spectaculair uitzicht over natuurgebied de Blauwe Kamer, de Nederrijn en de Betuwe. We starten met een bezoek aan het Militair Ereveld Grebbeberg.

Rondleiding door natuurgebied 'de Blauwe Kamer'
Op de oever van de Nederrijn ligt aan de voet van de Grebbeberg het rivieroeverreservaat 'de Blauwe Kamer'. Een groot deel van de nieuwste Nederlands natuurfilm 'Holland, Natuur in de Delta' is in de Blauwe Kamer gefilmd.

Bezoek aan het culturele hart van Veenendaal
In het centrum van Veenendaal ligt het Kees Stipplein, genoemd naar de Veenendaalse schrijver Kees Stip. Vooral bekend van zijn dierengedichten die hij onder het pseudoniem Trijntje Fop publiceerde in de Volkskrant. Het plein heeft zich ontwikkeld zich tot hét culturele hart van de Veenendaalse binnenstad. Vanaf hier start een boeiende tocht met architectuur, gedichten en.... kortom het wordt een gevarieerde culturele belevenis.

Lezing Myra de Rooij over sterke vrouwen in verschillende gebieden in de wereld
Club Rhenen-Veenendaal werkt samen met onze friendshiplinkclubs, Munster-Mauritz (Duitsland) en Isle of Man, via de organisatie Profilia, aan het Maiti Nepal project. Het doel van dit project is te voorkomen dat meisjes in de grensgebieden van Nepal slachtoffer worden van mensenhandel. Naar aanleiding van dit project houdt Myra de Rooij, schrijfster van 'Dochters van de Bergen' een lezing over sterke vrouwen in verschillende gebieden van de wereld.

Fietstocht langs de Grebbelinie, cultuur en natuur
Liniedijken, forten, bunkers en grachten bepalen het beeld van de Utrechtse Grebbelinie, de verdedigingslinie die van Rhenen langs Veenendaal, via Amersfoort naar Bunschoten loopt. Een gedeelte van deze route volgen we met de fiets.

Volle agenda op drukbezochte **wintervergadering**

Tekst: Helma Coolman
Foto's: Karin van de Kar

Hoewel de weersverwachting en de agenda anders beloofden was de Wintervergadering op 6 februari in De Reehorst in Ede allesbehalve een saaie dag. Maar liefst 220 vrouwen hadden zich aangemeld en gezien de vele zoenen en luidruchtige begroetingen was het voor velen een vrolijk weerzien. Er werden persoonlijke verhalen uitgewisseld en zaken gedaan, soms letterlijk aan de tafeltjes van de clubs of door de vele aanwezigen met een bestuurlijke functie die elkaar nu eens niet via de mail spraken.

Het duurde dan ook even voor Uniepresidente Ingrid Blaauw de zaal stil kreeg en de nieuwkomers met de kaarsenceremonie welkom kon heten. Tussen de agendapunten veel financiële stukken. Het was een verademing dat die niet een voor een werden besproken, maar direct ter stemming werden voorgelegd. De meeste jaarverslagen werden zonder op- of aanmerkingen goedgekeurd. Wie toch iets wilde zeggen kreeg de ruimte, zoals bij de plannen voor wijziging van de kantoor- en vergaderruimte van de Unie in het Louise Wenthuis in Amsterdam. Aanvankelijk keek het Uniebestuur uit naar een locatie elders, maar een aanbod van de verhuurder was te mooi om af te slaan. De huidige vergaderruimte wordt kantoor met drie werkplekken, die geheel aan de arbo-regels voldoen. Elders op de begane grond komt een nieuwe vergaderruimte met een eigen ingang en een parkeergarage voor een auto, waar ook ruimte is voor het archief. De nodige bouwkundige aanpassingen zijn begroot op 20.000 euro en daarvoor wordt het vermogen aangesproken. Na enige toelichting werd dit plan met een overgrote meerderheid aangenomen. Er

was meer goed nieuws. Het bestuur is weer voltallig, nu Marianne Reintjes als penningmeester en Olenka van Ardenne als programma coördinator zijn aangetreden. Ook diverse andere functies zijn weer vervuld. Dat betekent niet dat er geen vacatures meer zijn, wie zich geroepen voelt kan voor meer informatie terecht op de website. De installatie van Mariet Verhoef als president van SI zal in Nederland zijn en wel in Rotterdam, in de tweede helft van 2017. Een exacte datum moet nog worden bepaald. Tonny Filedt Kok, die op de Zomervergadering al tot erelid was benoemd, kreeg nu de bijbehorende versierselen opgespeld. Het Uniebestuur had een prijsvraag uitgeschreven onder Soroptimisten die goudsmid zijn en die is gewonnen door Marian van Hulsen van club Eemsmond. Tonny toonde zich zeer vereerd met het mooie sieraad.

Middagprogramma met inspirerende vrouwen

KidsRights
Inge Ikink, kunstenaar en mede-oprichter van KidsRights vroeg aandacht voor de mogelijkheden van jongeren om veranderingen teweeg te brengen: *the Changemakers*. Zij wil een boek schrijven waarin ze over de hele wereld jongeren dezelfde vraag stelt om zo overeenkomsten en verschillen te ontdekken. Ze vroeg de Soroptimisten om inspiratie en samen kwamen ze uit op vragen als: Waar droom je van? Waar word je geëmotioneerd van? Wat zou je aan mij willen vragen? Heb je in je leven gedaan wat je wilde? We zijn benieuwd welke vragen ze mee gaat nemen op reis en blijven haar volgen.

Middagprogramma

Ride for Women's Rights
De meiden van Ride for Women's Rights, Carlijn Bettink, Lidewij Ponjee, Sophie van Hoof en Monique van der Veeken fietsten 14.000 km van Jakarta naar Amsterdam om vrouwenrechten in alle landen op de agenda wilden krijgen. Zo gingen ze overal het gesprek aan over de rechten van de vrouwen. Met deze ervaring willen ze een verschil maken. Daarom zoeken ze aansluiting bij het Soroptimisme om samen jonge vrouwen te mobiliseren in beweging te komen. 'Ook jonge vrouwen zijn geïnteresseerd te krijgen in het Soroptimisme' was de stelling die de basis vormde voor vragen en discussie. De vier willen in de vorm van een pilot in de regio Amsterdam een Soroptimistclub voor jonge vrouwen tussen 25 en 35 jaar van de grond te krijgen in de hoop dat het idee zich over de rest van het land verspreidt. De Extension Commissie van de Unie zal hen hierbij van harte ondersteunen.

@NLSoroptimist

De nieuwe media tenslotte kregen weer veel aandacht tijdens de ochtendsessie. Assessor Mieke Allersma deed verslag van de voortgang van de bouw van een nieuwe website. De aanbesteding is in volle gang en ze gaf een inkijkje in het eerste ontwerp. Elke club krijgt één pagina op het openbare deel van de website. Daarop kan desgewenst een link worden geplaatst naar een eigen website of Facebookpagina, die de clubs op eigen initiatief en in eigen beheer kunnen opzetten. Het bestuur roept de leden wederom op zich op het twitteren te storten. Het officiële account van de Unie is: @NLSoroptimist. Vice-president Evelyne van Royen kondigde aan veel te gaan twitteren tijdens haar verblijf namens de Unie in New York in maart. Wil je weten wat ze daar doet? Volg haar dan via het Unie-account.

Middagprogramma

The Climate Miles
Anneke van Veen van club Dordrecht liep met andere Soroptimisten 400 kilometer mee in de Climate Miles tocht naar Parijs met als einddoel de Klimaatonderhandelingen in december. De tocht was een prachtig prmoment voor Soroptimisten die onderweg met deelnemers en publiek het gesprek aan gingen over klimaatveranderingen. Anneke voegde zich bij de gesprekken over het gezamenlijk in te nemen standpunt door alle wereldleiders. Het overkoepelende idee staat vast, maar hoe vul je dit nu in? Daar ging de groepsdiscussie over na de plenaire presentaties. Aan het einde van de sessie kon in ieder geval de stelling worden geponeerd: het Klimaatakkoord snakt naar de inzet van vrouwen en Soroptimisten gaan het goede voorbeeld geven.

Met de Sorren door de bollen op vrijdag 22 april in Noordwijk

Club Lisse-Bollenstreek houdt alweer voor de vierde keer de succesvolle Bollentocht.Help ons zodat Syrische vluchtelingenkinderen in Turkije naar school kunnen. Ontdek hoe mooi de Bollenstreek is als de bollen in bloei staan.

We beginnen om half tien, bekijken onder meer het opmaken van de corsowagens, lunchen tussen de bollenvelden en bezoeken de Keukenhof. Ook gaan we naar de kweker van de Tullipa fosteriana 'Soroptimist', de tulp van de club Lisse-Bollenstreek. Om zes uur zijn we weer terug. De kosten voor de hele dag zijn € 65,- .

De opbrengst van de dag gaat naar ons project Syrië 'Back to School'. Kijk voor meer informatie op de website: www.syrieback-2school.weebly.com. Aanmelden kunt u tot uiterlijk 2 april 2016, via sorrentulp@gmail.com. Je aanmelding is definitief als je betaling bij ons binnen is. Dat kan via rekening NL91 INGB 0006 3442 19 t.n.v. Soroptimist International Club Lisse-Bollenstreek, Noordwijk, onder vermelding van 'Bollentocht'. De ontvangst van de betaling wordt via de mail bevestigd.

Adrie Plooy
club Lisse-Bollenstreek

Bloeiende boomgaarden tijdens Bloesemfietstocht

Je kunt zelf komen kijken tijdens de elfde Betuwe Bloesemfietstocht van Soroptimistclub West- Betuwe op zaterdag 23 april. We hebben een verrassende route van ongeveer veertig kilometer uitgezet door de Betuwe, de fruittuin van Nederland met haar schilderachtige dorpjes, haar uitgestrekte rivierlandschap en haar heerlijk geurende bloesem in de bloeiende boomgaarden.

Met de opbrengst van de fietstocht steunen wij het Suglo-project (van de Stichting Betuwe Wereldwijd), dat praktijkonderwijs in 'tailorwerk' biedt aan jonge vrouwen in Ghana. De Bloesemfietstocht start tussen half tien en half twaalf bij het stijlvolle Huize Poelzicht (Kromme Steeg 11 Kapel-Avezaath), dat midden in de Betuwse landerijen ligt. In deze sfeervolle en landelijke hofstede kunt u tegen betaling een heerlijk kopje koffie of thee drinken. Er is voldoende parkeergelegenheid. Huize Poelzicht ligt op op fietsafstand van station Tiel (circa vijftien minuten) en van station Tiel Passewaaij (circa tien minuten). Halverwege de fietstocht is een pauze in de orangerie van de voormalige Riddermaligheid 'Bottesteyn' (Molenweg 3 Geldermalsen). In deze prachtige boerderij uit 1900 staat tegen betaling een kopje koffie of thee met appeltaart klaar en ontvangen de kinderen alvast een medaille voor hun deelname aan de fietstocht. Er zijn verrassende keramiek-kunstwerken tentoongesteld van eigenaresse/kunstenares Marion Murman. Na de finish van de fietstocht is er een uitstapje mogelijk naar het vlakbij gelegen Tiel. De kosten voor deelname zijn tien euro per persoon, kinderen tot twaalf jaar mogen gratis mee. We stellen voorschrijving op prijs in verband met de te bestellen herinneringsmedailles. Meer informatie op www.betuwebloesemfietstochten.nl.

Jacolien van Zutphen
club West-Betuwe

Club Batenburg helpt lokale doelen

Dankzij de opbrengst van de Emilia Kroegenbridge die Soroptimistclub Batenburg "Maas en Waal" elk jaar organiseert konden diverse goede doelen een financiële ondersteuning van de club ontvangen. Een daarvan het Taalpunt van de bibliotheek, de leesclubs en Libelleclub van stichting Perspectief in Beuningen. Stichting Perspectief is dé welzijnsinstelling voor zorg, welzijn, sociaal en cultureel werk actief in de gemeente Beuningen. Daarnaast was er een cheque voor de stichting Leergeld 2Stromenland. Deze stichting is actief in de gemeente Beuningen, Wijchen, Druten en West Maas en Waal. Leergeld probeert te voorkomen dat kinderen van vier tot en met zeventien jaar, waarvan de ouders weinig tot geen financiële middelen hebben, in een sociaal isolement terechtkomen.

Yvonne van Leeuwen
club Batenburg Maas & Waal

'KIP WIL ETEN' WAS AANVANKELIJK LESMATERIAAL

Prentenboek helpt Syrië-project en zelfvertrouwen

Haar werk als logopedist bracht haar ertoe een verhaal te schrijven met dieren. "Ik had iets nodig. Liefst op het thema boerderij. Herhaling, op een leuke manier. Ik wilde een verhaal met dieren, dat ik kon uitspelen: laten zien en ruiken. En op rijm. Dat helpt kinderen om te leren. De dieren heb ik bepaald door wat ik zelf heb en wat kinderen kennen."

Helga Develing van club Wassenaar e.o., auteur van het succesvolle prentenboek 'Kip wil eten', had aanvankelijk helemaal niet het idee een heus boek te maken. "Dat verhaal heeft er wel een half jaar gelegen, in losse vellen die ik in mijn werk gebruikte. En toen kwam Syrië 'Back to School'. Gepassioneerd vervolgt Helga: "Ik wilde óók iets doen! Heel grote talenten heb ik niet, maar dít kan ik wél. Ik wist dat clubgenoot Karin de Vlieger tekende. Zij wilde er wel aan meewerken." Maar hoe ziet een goede kindertekening eruit? "Ik vind heel veel tekeningen in kinderboeken helemaal niet passen bij de leeftijd waarvoor het boek bedoeld is. Karin maakte een eerste tekening en daar werd ik heel blij van. En zij ook". Voor Karin heeft dit uiteindelijk heel veel in gang gezet. Ze had al heel lang het idee om kinderworkshops te geven, om hun creativiteit te ontwikkelen. "Nu is ze daarmee gestart. Kinderen maken zo bijvoorbeeld kennis met de Oostenrijkse kunstenaar Hundertwasser en maken tekeningen of schilderijen in zijn kleurrijke stijl. Na een serie workshops houden de kinderen een eigen tentoonstelling voor hun ouders."

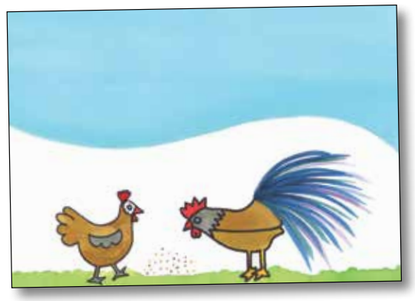

Club Wassenaar heeft een wezenlijke rol gespeeld bij het uiteindelijk realiseren van het idee. Want vóór een goed verhaal op rijm en aansprekende tekeningen een heus prentenboek vormen, komt er nog wel een aantal zaken om de hoek kijken. "Club Wassenaar heeft de eerste druk voorgefinancierd, heeft ons het gevoel gegeven dat we dit konden doen." Clubgenoot Selma Mulder heeft haar expertise ingezet voor het vinden van een geschikte drukker en een vormgever. "We dachten aan honderd stuks. Ha! Inmiddels zijn er 1.070 verkocht en komt er nog een herdruk!" De verkoop ten behoeve van Syrië 'Back to School' gaat nog steeds door Helga: "Soroptimisten, zet je netwerk in! Heb je ingangen bij een bibliotheek, in een peuterspeelzaal, in de onderbouwgroepen, neem dit boek dan onder de arm en ga ermee aan de slag. Wil je 30 of 50 stuks op zicht ontvangen, om vanuit jouw regio actief de boer op te gaan, laat het me weten. Heb je een 'Gouden Idee'? Voer het uit en neem het initiatief!"

Het prentenboek is te bestellen via kip.wil.eten@gmail.com. Prijs € 14,95 (exclusief portokosten).

Dietlindt Seijsener
Projectgroep Syrië 'Back to School'.

Tekst: Heleen Schoone
Foto's: Karin van de Kar

Speeddaten met de meiden **van 3 VWO**

Techniek is mooi, belangrijk en veel meer meisjes zouden ervoor moeten kiezen. Dat vindt Dorien Staal van club Utrecht en zij kan het weten. Dorien heeft bouwkunde gestudeerd aan de TU Eindhoven en werkt al twintig jaar met plezier in de bouw. Ze vertelt aan iedereen die het wil horen dat je als vrouw heel gelukkig kunt zijn in een technisch beroep.

Techniek is saai, vies en moeilijk, het is een mannenwereld: bekende redenen om niet voor techniek te kiezen. Er zijn ook veel redenen om het wel te doen. Die kennen jongens prima, maar meisjes niet. Daarom is Dorien Staal sinds kort rolmodel voor VHTO, het landelijk expertisebureau voor meisjes en vrouwen in bètaberoepen en techniek. Op 12 november was ze samen met acht andere rolmodellen op bezoek bij de 3 VWO-afdeling van scholengemeenschap Lek en Linge in Culemborg. In de kantine stromen meer dan honderd meisjes naar binnen. Het is Lek en Lingedag en dan hebben alle klassen een cultureel, sportief of educatief uitje. De meisjes van 3 VWO mogen, of eigenlijk: moeten, speeddaten, in de hoop dat ze aan het eind van het jaar een verstandige profielkeuze maken. Niet allemaal Frans en geschiedenis, maar ook wiskunde A of B, natuurkunde of scheikunde, net wat het best bij hen past. De ochtend begint met een praatje van Franka Kerklaan van VHTO. "Wie is goed in wiskunde?" vraagt ze. Vier meisjes steken hun hand op. "Wie heeft een voldoende voor wiskunde?" Bijna alle handen gaan omhoog en iedereen kijkt ongelovig lachend om zich heen. Franka heeft haar eerste punt gescoord. Ze vertelt dat je echt geen acht of negen voor wiskunde hoeft te halen om techniek of een bètavak te kunnen studeren. "Een zes of zeven is ook prima, het belangrijkste is dat je het leuk vindt." Die zit en het lijkt alsof er een deurtje voor de meisjes opengaat. Franka draait een filmpje over een knappe, goed geklede vrouw met een stoer beroep bij KLM en daarmee scoort ze haar tweede punt: je hoeft geen manwijf te zijn als je kiest voor techniek. Ook een belangrijke boodschap aan de meiden van 3 VWO, die er met hun lange haren en zorgvuldige gekozen kleren aandoenlijk puberaal uitzien.

Weiland

De rolmodellen mogen er ook wezen. Aan negen tafels, verspreid door de kantine, zitten ze zelfbewust uit te stralen dat ze het mooiste beroep van de wereld hebben. Aan de tafel van Dorien heeft een groep van tien meisjes plaatsgenomen. Dorien geeft een korte inleiding over haar beroep en opleiding. Ze heeft bouwkunde gestudeerd en is programmanager, haar vijfde functie binnen internationaal bouwbedrijf BAM. Meestal werkt ze op kantoor in Bunnik , maar ze gaat ook voor overleg naar Engeland, want BAM houdt wereldwijd meer dan 23.000 mensen aan het werk. "Voor grote projecten hebben we honderden mensen nodig, ik bedenk wat voor soort mensen dat moeten zijn. We werken met teams, dus ze moeten altijd goed kunnen samenwerken. De een moet veel over bruggen weten, de ander over beton of over leidingen." Ze vraagt of de meiden een beeld hebben bij de bouwwereld. Niet echt. "Het begint bij een weiland," vertelt Dorien. "Dan bedenkt iemand: we hebben een school nodig en huizen. De gebouwen worden ontworpen en iemand maakt een plan voor de elektrotechniek of voor de airco. Iemand anders koopt materialen in of overlegt met bijvoorbeeld de gemeente hoeveel huizen er komen en wanneer ze klaar zijn." Trots laat ze een brochure zien met foto's van het nieuwe station in Arnhem, dat is gebouwd door BAM. Een meisje wil weten of de studie zwaar is, of er grote beloningsverschillen zijn tussen vrouwen en mannen en of er überhaupt werk is voor vrouwen in de bouw. "Ja, vrouwen zijn heel populair in de bouw," zegt Dorien. "Maar vrouwen zeggen niet snel dat ze ergens goed in zijn en mannen doen dat wel. Daardoor hebben vooral mannen managementposities, terwijl vrouwen veel beter kunnen organiseren, dus eigenlijk zouden daar ook vrouwen moeten zitten." Dat vinden ze leuk om te horen en langzamerhand komen de meiden los.

Speeddaten

Na vijftien minuten staat de groep op en loopt door naar een volgende tafel. In totaal moet iedereen speeddaten met vier rolmodellen. Dorien kan even een slokje koffie drinken en dan schuift het volgende groepje aan. Ze hebben de ondoorgrondelijke blik van tieners, maar vinden het duidelijk goed nieuws dat Dorien maar een zes voor wiskunde op haar eindlijst had. Daar wordt veel naar gevraagd: is het echt waar? In de derde en vierde groep worden ongeveer dezelfde vragen gesteld en laat Dorien weer mooie voorbeelden zien van projecten die BAM realiseert. Sommige meisjes tonen interesse, bij andere heb je geen idee of de informatie landt. Rosanne, een enthousiast en jong ogend meisje, vertelt na afloop dat ze haar ideeën voor de toekomst door het speeddaten heeft bijgesteld. "Ik dacht altijd dat je heel goed moet zijn in wiskunde, maar nu heb ik bij iedereen gehoord dat het vooral belangrijk is dat je kiest voor wat je het leukst vindt. Ik heb vandaag een nieuw vak gehoord, biomedische wetenschappen, misschien ga ik dat wel studeren."

Dorien Staal (sinds 1 januari werkzaam bij bouwbedrijf TBI) is rolmodel geworden naar aanleiding van een lezing van directeur Cocky Booij van VHTO bij club Utrecht. Ben je geïnteresseerd in de lezing of wil je ook in de VHTO-database met meer dan tweeduizend rolmodellen? Kijk op **www.vhto.nl** of bel (020) 888 42 20.

SURINAAMSE SOROPTIMIST FINALIST BIJ CNN HEROES

Wilde dieren in nood kunnen rekenen op Monique Pool

Tekst en foto's: medewerkers
Green Heritage Foundation

Monique Pool vierde onlangs het tienjarig bestaan van haar stichting Green Heritage Fund Suriname. De stichting zet zich in voor een groen, schoon en gezond Suriname. Een mijlpaal in de afgelopen tien jaar is dat zij door CNN Heroes was uitgekozen als een van de tien finalisten van 2015. Onlangs werd Monique in het zonnetje gezet bij een groot televisiegala, opgenomen in het American Museum of Natural History in New York.

Green Heritage Fund Suriname heeft als doelstelling Surinamers en de rest van de wereld te laten zien hoe bijzonder Suriname is. "Ons land is voor 94% bedekt door bos, dat zie je nergens anders ter wereld. Je kunt hier zeer bijzondere diersoorten vinden zoals de feloranje gekleurde rotshaan en het kleine blauwe kikkertje de okopipi. Daarnaast hebben we ook luiaards, miereneters en gordeldieren en in onze kustwateren zitten dolfijnen en zeekoeien. Veel Surinamers zijn nog nooit buiten de stad geweest of gaan naar het buitenland om mooie natuur of dolfijnen te zien. Terwijl hier direct buiten de stad en verder het binnenland in al zoveel moois te ontdekken is. Suriname is de perfecte eco-toeristische bestemming, maar mensen moeten het wel weten," aldus Monique.

Monique Pool spreekt het publiek toe tijdens het CNN televisiegala in New York.

De luiaard

In Suriname wordt Monique vooral gezien als autoriteit op het gebied van luiaards en dolfijnen. Dat is niet verrassend want deze twee diersoorten hebben vanaf het begin een grote rol gespeeld bij Green Heritage Fund Suriname. "De liefde voor de luiaard kwam vrij plotseling. Mijn hond was kwijt en ik belde het asiel of ze informatie voor me hadden. Helaas was mijn hond niet gevonden maar ze vertelden me dat ze iemand zochten om een verweesde luiaardbaby te verzorgen. Zonder er al te veel over na te denken heb ik de luiaard (Loesje) in huis genomen. Vanaf dat moment ben ik me meer gaan verdiepen in dit bijzondere dier en kwamen er langzaam meer luiaards mijn kant op en later ook nog miereneters." Ondertussen heeft Monique met alle vrijwilligers van Green Heritage Fund Suriname ruim 600 in de stad gevonden luiaards gerehabiliteerd en terug gezet in het bos. De grootste reddingsactie was in 2012 toen aan de rand van de stad zeven hectare grond ontbost werd. Monique vertelt: "Volgens de Dierenbescherming zaten er veertien luiaards in dat gebied en ze vroegen mij of ik die kon opvangen. Zonder aarzelen heb ik toegezegd. Uiteindelijk hebben we uit dat gebied meer dan tweehonderd luiaards, miereneters en stekelvarkens verplaatst naar een veilig bos! Mijn hele huis was overgenomen door luiaards, ze hingen aan de dievenijzers, in de badkamer aan de bank." Momenteel heeft Monique zeven drieteenluiaards, vier tweeteenluiaards, twee boommierenters en een reuzenmiereneter in en om het huis ter rehabilitatie. Een project dat al even lang bestaat als Green Heritage Fund Suriname is het dolfijnenprogramma. Iedere week varen vrijwilligers met een bootje vanaf de Surinamerivier naar de oceaan om dolfijnentellingen te doen en de kwaliteit van het water te meten. 'Over de Guiana-dolfijn is heel weinig bekend. We meten en tellen al tien jaar lang iedere week. We hebben een grote database met informatie. Sinds kort zijn we begonnen met foto-identificatie om dieren individueel te kunnen volgen en een nog beter beeld te krijgen van de populatie," aldus Monique. De stichting heeft bootsmannen en touroperators getraind tot dolfijnengids. Geïnteresseerde Surinamers en toeristen kunnen voor een vriendelijk prijsje mee op de onderzoeksboot en zo wordt het project gefinancierd en maken de gasten het onderzoek van dichtbij mee.

> 'IK VIND HET EEN EER DAT IK SURINAME OP ZO'N POSITIEVE MANIER KON VERTEGENWOORDIGEN IN EEN INTERNATIONALE SETTING'

Bekende Surinamer

Sinds de CNN Hero Award heeft de bekendheid van Monique en de stichting in Suriname een enorme vlucht genomen. "De reacties op straat en online waren overweldigend. Mensen vertelden me dat ze eindelijk weer een keertje trots konden zijn. En ik vind het een hele eer dat ik Suriname op zo'n positieve manier kon vertegenwoordigen in een internationale setting. Het is een mijlpaal bij het tienjarig bestaan van Green Heritage Fund Suriname en alle inzet van de vrijwilligers. Ik vind het heel bijzonder dat we al zo ver zijn gekomen en dat ik een groep mensen om me heen heb die zich vrijwillig committeren aan hun werk en projecten voor de stichting. Zij zijn de motor van Green Heritage Fund Suriname. We hebben veel vaste vrijwilligers met hun eigen specialisatie, maar wat ik ook heel belangrijk vind is om jongeren te betrekken bij ons werk en hun te laten ontdekken waar ze goed in zijn. Suriname kan een nieuwe lichting van natuurbeschermers, biologen en andere onderzoekers goed gebruiken, wellicht bieden wij net dat stukje inspiratie".

Green Heritage Fund Suriname wordt steeds groter. "Het doel voor de komende tijd is het realiseren van een rehabilitatiecentrum buiten de stad waar de dieren in een natuurlijke omgeving kunnen aansterken. Nu rehabiliteren de dieren bij mij thuis wat verre van ideaal is, ook het kantoor is in een kamer in mijn huis. In de planning is dat bij het centrum een ruimte komt voor educatief toerisme en bezoek. We hebben vorige week het stuk land kunnen kopen. Ook zijn een aantal containers gedoneerd die we als bouwstenen voor het gebouw gaan gebruiken. Zo kunnen we ook meteen laten zien dat het mogelijk is om met gerecycled materiaal iets moois neer te zetten."

▶ Monique Pool is op 8 februari 1964 geboren in Nederland uit Surinaamse ouders. In haar tienerjaren remigreerde de familie naar Suriname. Monique woonde voor studie in België en Engeland waarna ze terugkeerde naar Suriname. Ze werkt fulltime als vertaler en tolk. In 2005 startte ze de stichting Green Heritage Fund Suriname. Monique is lid van Soroptimist club Paramaribo.

▶ Meer informatie over Green Heritage Fund Suriname:

Website: www.greenfundsuriname.org
Facebook: Green Heritage Fund Suriname
Twitter: @Moniquespool

Op bezoek bij
club Alkmaar

Een jaar na zoektocht **nieuwe leden weer in de lift**

Tekst: Dietlindt Seijsener
Foto's: club Alkmaar

Er klinkt wat aarzeling als ik Margriet van Duist, inmiddels net secretaris àf van club Alkmaar, bel met de vraag of we een stuk voor De Soroptimist kunnen schrijven over de resultaten van de ledenwerf-actie. Tja...dan moet ik wel weten dat dit per saldo twee leden heeft opgeleverd.. Ze overlegt graag eerst even met Gerda Bastiaanse, net president af, of er toch genoeg materiaal voor een positief verhaal in zit.

Twee weken later hebben we een afspraak en zitten we er alle drie klaar voor. Margriet begint bij het waarom. Club Alkmaar kampte met een groot ledenverlies. De bijna 60-jarige club telde nog maar dertien leden. 'Opheffen: dat laten we niet gebeuren,' was het commitment van Gerda en de overige leden van de strijdbare club. Dus kwam het in oktober 2014 tot de finale van een stevig ingezette ledenwerfactie, waarover ze ook trots op de najaarsvergadering van dat jaar sprak. Margriet haalt kort aan hoe de club hierbij te werk is gegaan. "Alle clubleden zijn op zoek gegaan in hun netwerk en in regionale bladen. Bij de zestig namen die daaruit zijn gekomen, zijn toen de telefoonnummers en adresgegevens gezocht. Ik kan je zeggen, dat is nog een hele klus!" Gerda vult aan: "We hebben een tekstschrijver in de arm genomen om een leuke, aantrekkelijke brief te schrijven. Mét een wervende uitleg over het Soroptimisme, én de aankondiging van een leuke avond, én de belofte dat we iedereen persoonlijk zouden bellen." "Ja, voor dat bellen", legt Margriet uit, "hebben we een heus bel-protocol opgesteld. Zodat we allemaal goed voorbereid waren op mogelijke vragen, en óók op minder positieve reacties." Gerda: "We hebben het bellen verdeeld. Alleen de clubleden die dit wilden, het is toch een soort 'koude acquisitie'".

Margriet van Duist en Gerda Bastiaanse

Voor de kennismakingsavond hadden uiteindelijk veertien vrouwen belangstelling. In een tweede brief werd het programma uit de doeken gedaan: een walking dinner op de nieuwe vergaderlocatie van club Alkmaar. "Daar waren we best gespannen over", vertelt Margriet. "Het waren toch voor ons allemaal onbekende vrouwen". Voor de Soroptimisten-achtergrond en het internationale karakter was Akke Timmermans te gast. "Akke kan dat heel goed uitdragen", valt Gerda bij. "Dat sloeg enorm aan". Samen met speeddaten, waarbij ook Sorren uit regioverband werden ingezet, kwam er echt onderlinge kennismaking en contact op gang."

Veertien contacten uit 60 prospects

Valt dat niet tegen? De onbekendheid met het Soroptimisme speelt hierbij volgens de dames een grote rol. Naast het feit dat vrouwen zich niet meer zo makkelijk laten binden, al zoveel andere bezigheden hebben, en dus keuzes moeten maken. "Aan het eerste kunnen wij, Soroptimisten, zelf wat doen", meent Gerda. "Trotser zijn op het Soroptimisme, waar voor we staan en wat we doen. En op het voorrecht dat je hiervoor benaderd wordt, dat zou al een verschil maken." "En het slimmer aanpakken", vult Margriet aan. "Als je in de pers komt: vertellen over de actie, én wat Soroptimisme is, mét telefoonnummer en contactinfo. Ik zag daarvan een voorbeeld van club Cape of the Good Hope uit Kaapstad en dacht: zó moet het!" Maar steun vanuit de Unie blijft op dit vlak zeer welkom. Aan het tweede dragen de clubleden zelf bij: "Ervoor zorgen dat we avonden hebben met interessante thema's. Vrouwen langer de tijd gunnen om te beslissen clublid te worden, we laten ze langer meedraaien. Zorgen dat ze aan tafel 'goed' zitten. Na een vergadering vragen: was de avond wat je er van verwachtte en heb je je thuis gevoeld."

Clubspirit

De winst na zo'n jaar? Zo'n intensieve periode levert meer op dan alleen een telbaar resultaat. Gerda: "Er is clubspirit gekomen, saamhorigheid, een stevige band. Een gevoel van samen de schouders eronder zetten. En we moeten efficiënt zijn! Commissies zijn ingedikt, 'iemand' gaat het gewoon doen. Er wordt een programma neergezet waar iedereen energie van krijgt. In de regio zijn contacten gelegd. Zo heeft de nieuwe president Bea Bruin contact gezocht met de regioclubs. Dit jaar vieren we voor het eerst de Dag van de Rechten van de Mens samen met club Den Helder-de Razende Bol, De Roos van Schagen en Wieringerland. Die behoefte is er nu". De nieuwe leden brengen ook weer vier aspirant-leden aan. "Daarmee gaat het balletje weer heel voorzichtig rollen", spreekt Margriet uit. Elke vergadering vragen we elkaar: "En, nog leuke dames gezien?". Ze zijn er als club bewust mee bezig; altijd denken; zou dat iemand zijn? Gerda: "We hebben speciaal visitekaartjes laten maken voor alle clubleden, zodat je die direct kunt uitdelen bij een ontmoeting. Laatst bijvoorbeeld, aan een mijnheer. Die mailde mij onmiddellijk dat hij de site had bekeken: "Wat een goede dingen doen jullie! Club Alkmaar bestaat al zestig jaar en ik KEN jullie helemaal niet!". De dag erna leverde hij input voor een potentieel lid".

> ELKE VERGADERING VRAGEN WE ELKAAR: "EN, NOG LEUKE DAMES GEZIEN?" WE ZIJN ER ALS CLUB BEWUST MEE BEZIG; ALTIJD DENKEN; ZOU DAT IEMAND ZIJN?

Als Margriet en Gerda na drie zware en intensieve bestuursjaren, de Alkmaarse 'powergirls' vertegenwoordigen, dan zit er nog volop energie in deze club. Ze zéggen dat ze even willen bijkomen, maar ondertussen hoor ik Margriet zeggen..."Ik denk dat ik fundraising maar weer ga oppakken. 'Eens kijken wat er in de kast nog aan draaiboeken ligt". Gerda geeft het voorzitterschap met een gerust hart over aan Bea: "Blij dat we weer in de lift zitten!".

Modeshow club Meppel voor Stichting Haarwensen

De ladies night van club Meppel e.o. heeft een bedrag van € 2.750,- opgeleverd voor het goede doel: Stichting Haarwensen. In het bomvolle Koetshuis van De Havixhorst in De Wijk hielden leden van de club als ware mannequins een geweldige modeshow met bekende merken van HB Mode in Ommen.

Na deze spetterende show konden de geshowde stukken meteen gekocht worden. Eigenaar Henk Pater van HB Mode stelde ook nog eens tien procent van de opbrengst beschikbaar voor het goede doel. Het behaalde bedrag werd middels een cheque door Koosje Wijland overhandigd aan Stichting Haarwensen. Het bedrag werd door de circa honderdvijftig aanwezigen bijeengebracht door de verkoop van toegangskaarten, de verloting en de drankjes. De Havixhorst sponsorde de zaal, een glaasje bubbels en enkele hapjes. Daarnaast presenteerden elf bedrijven zich aan het publiek. Stichting Haarwensen is er voor kinderen tot en met achttien jaar, die door medische behandeling of een andere vorm van alopecia (kaalhoofdigheid) een haarwerk of pruik nodig hebben. Deze stichting is in 2007 opgericht door Yvonne de Boer, eigenaresse van een haarwerksalon in het AMC Amsterdam. Zij heeft met eigen ogen gezien hoe hartverscheurend het is dat kinderen geen haarwerk kunnen krijgen als zij en hun ouders dat niet zelf kunnen betalen. Stichting Haarwensen brengt hier verandering in: zij levert gratis haarwerken van hoge kwaliteit aan deze kinderen. Het maken van een kwalitatief goed haarwerk is echter zeer arbeidsintensief en kostbaar. Het is daarom ook van belang dat Stichting Haarwensen donaties ontvangt.

Annigje Udinga
club Meppel e.o.

Benefietconcert club Oss 'le Papillon'

Kom op zondag 17 april om 14.30 uur luisteren naar het huiskamerconcert in Nistelrode, met lokale muzikale talenten. Het programma is klassiek en zeker ook verrassend. Het concert biedt een podium aan jonge getalenteerde musici uit de regio. De opbrengst gaat naar een project dat past binnen ons thema Mantelzorg. Een van onze leden, Simone Slegers, stelt haar huis open. Het adres is Dijkstraat 13 te Nistelrode. Na het concert is er gelegenheid tot gezellig samenzijn met een hapje en een drankje. Kaarten voor het concert à € 25,- (inclusief hapjes en drankjes) kun je bestellen door dit bedrag over te maken op bankrekening NL46 ABNA 0441 4045 37, t.n.v. Soroptimist Int. Club Oss, o.v.v. concert 17 april 2016. Of meld je aan via osslepapillon@soroptimist.nl.

Leonie van de Wetering, Soroptimistclub Oss 'Le Papillon'

Wandel mee in Zuid-Limburg

Zaterdag 28 mei organiseert club Zuid Limburg een wandeling door het prachtige Limburgs landschap bij Maastricht. Loop samen met clubgenoten, gezin, buren, kortom, kom met velen genieten! Starten kan tussen 10.00 en 12.00 uur. De tocht start bij het rijksmonument de Van Tienhovenmolen, Gasthuis 79, Bemelen in het gehucht Wolfshuis. Daar is ook parkeergelegenheid. De wandeling is acht kilometer en loopt door een prachtig en goed beloopbaar natuurgebied. Onderweg kun je op meerdere plekken genieten van een drankje en een versnapering. Op het eind van de tocht is er een kop soep, hapje en een glaasje. Deelname kost € 15,- per persoon, kinderen tot twaalf jaar mogen gratis mee. De opbrengst is voor het project Syrië 'Back to School'. Aanmelden kan bij Henriëtte Konings via e-mail: henriettekonings@home.nl of telefonisch: (043) 323 35 56 / 06 - 25 28 20 20.

Henriëtte Konings, club Zuid-Limburg

Golfen met Hoeksche Waard/IJsselmonde

Woensdag 13 april is het weer zover: dan organiseren wij voor de 22e keer de landelijke golfdag op Golfclub Oude Maas in Rhoon. Wij nodigen alle golfende Soroptimisten van harte uit om deel te nemen aan de wedstrijd op de achttien holes baan. Voor diegenen die 'grote baan-vrees' hebben, wordt een aparte wedstrijd op de negen holes baan georganiseerd. Wij garanderen een onvergetelijke dag, die zoals altijd zal worden afgesloten met een gezellig, niet te missen diner in het clubhuis van de golfclub. Ook dit jaar zorgt de Golfdag Commissie 's avonds voor een kleine verrassing. Ben je geïnteresseerd vraag dan meer informatie bij Dineke van As per e-mail dineke@vanas.nl of telefonisch 06 - 45 19 09 58.

Dineke van As, club Hoeksche Waard / IJsselmonde

De deelnemers in 2015

Tekst: Marianne Evers
Foto: Bea Blauwendraat

MENSTRUATIE BELANGRIJKSTE REDEN VAN SCHOOLUITVAL

AFRIpads: door vrouwen voor vrouwen

Toen Sanne Bolkenstein (29) uit Bilthoven zes jaar geleden stage liep op een school op het platteland van Oeganda, ontdekte zij dat de verhouding jongens/meisjes in het onderwijs tot circa negen jaar ongeveer 50/50 was; daarna nam dat snel af. De oorzaak bleek simpel: menstruatie.

De meeste meisjes in Oeganda kunnen geen maandverband betalen. In plaats daarvan gebruiken ze kranten, oude kleding, bladeren of zelfs modder. Een erg schoon en veilig gevoel geeft dat natuurlijk niet, vooral niet als je eerst kilometers moet lopen om op school te komen. Het gevolg is dat meisjes vanaf het moment dat ze gaan menstrueren per maand vier tot vijf dagen school missen. Dat leidt tot oplopende leerachterstand en uiteindelijk tot schooluitval. Dat geldt overigens niet alleen voor Oegandese meisjes. In ontwikkelingslanden leven meer dan 600 miljoen meisjes en de schooluitval onder hen bedraagt 20%. Volgens onderzoek van de VN is menstruatie de belangrijkste reden.

Kinderen van de Julianaschool in Bilthoven tijdens het FilmFeest

Wasbaar

Niet alleen Sanne kwam tot deze schokkende ontdekking. Een Canadees echtpaar constateerde hetzelfde en samen gingen zij in Oeganda aan de slag met wasbaar maandverband, dat ter plekke wordt gemaakt. Dat werd zo goed ontvangen dat een Oegandees bedrijf is opgericht: AFRIpads Ltd. Inmiddels, ruim vijf jaar later, produceert AFRIpads in vier fabriekjes op het Oegandese platteland wasbaar maandverband en heeft het bedrijf 150 Oegandezen, nagenoeg allemaal vrouwen, in dienst. In maart 2015 werd de 500.000e set AFRIpads geproduceerd. Een setje kost vijf euro en gaat een jaar lang mee. AFRIpads worden in Oeganda op de lokale markt verkocht. Ook UNHCR en andere ngo's zijn afnemer; zij gebruiken de AFRIpads ook in vluchtelingenkampen. Na terugkeer in Nederland heeft Sanne met anderen de AFRIpads Foundation opgericht, een Nederlandse stichting. De stichting heeft een ambitieus doel: alle meisjes in ontwikkelingslanden naar school. Hiertoe zamelt de stichting geld in om AFRIpads te kopen en deze te (laten) distribueren in gebieden met extreme armoede. Dit gebeurt door werknemers van AFRIpads Ltd., die ook op scholen voorlichting geven. Door het gebruik van AFRIpads kan een meisje ook naar school als ze ongesteld is. Inmiddels heeft de praktijk uitgewezen dat dit leidt tot minder lesverzuim en dus minder schooluitval. Sinds de oprichting in 2010 heeft de stichting meer dan 25.000 meisjes van AFRIpads voorzien. AFRIpads Ltd. werkt op basis van vijf E's: education, employment, economic stimulus, empowerment en environment: wasbaar maandverband is een duurzaam alternatief voor wegwerpmaandverband. Ook AFRIpads Foundation onderschrijft de vijf E's waarbij de focus van de stichting ligt op education. Club De Bilt-Bilthoven heeft AFRIpads Foundation gekozen als projectdoel voor 2015 met een bridgedrive en een Filmfeest. Met het FilmFeest bereikten we jonge kinderen en volwassenen. Alle circa 500 kinderen van de Julianaschool in Bilthoven zagen in groepen een op hun leeftijd afgestemde film. Voor volwassenen waren er de komediefilm La Famille en de indrukwekkende film Desert Flower. Door entreegelden, een loterij, een aantal sponsors en de Wilde Ganzen kunnen we ruim € 12.000,- aan AFRIpads Foundation overmaken. Daardoor kunnen ruim 2.400 meisjes een jaar naar school. Meer informatie over AFRIpads via www.afripads.com en via Sanne Bolkenstein (sanne@afripadsfoundation.org).

Tekst en foto's:
Helma Coolman

WILLEMIJN CERUTTI WIL DEBAT OVER VLUCHTELINGEN OP DE KAART ZETTEN

‘Dat maatschappelijk engagem ent **geeft me voldoening’**

Het waren haar kinderen die Willemijn Cerutti (Haarlem-Kennemerland) er toe brachten actief te worden bij de opvang van vluchtelingen in De Koepel in haar woonplaats Haarlem. Nu is ze met een aantal gelijkgezinden de grondlegger van een omvangrijk maatjesnetwerk waarbinnen 500 vrijwilligers zich actief inzetten om de wisselende bewoners van de voormalige gevangenis te helpen met een goede start in hun nieuwe vaderland.

Haar betrokkenheid uit ze ook in haar werk: ze is producent van de documentaire ‘Stemmen uit de Koepel’, met als thema gezinshereniging, die deze zomer uitkomt. Om het debat hierover aan te zwengelen roept ze Soroptimisten op een voorstelling aan te vragen in hun eigen woonplaats. Willemijn is in het dagelijks leven documentaireproducent. We leerden elkaar kennen toen zij vorig jaar een Soroptimistendag organiseerde op het documentairefestival IDFA. Die komt er dit jaar weer, zo verzekert ze me. Deze ochtend komt ze wervelend aan voor onze afspraak, haar lange blonde haren huppelend op haar schouders. Nadat de thee op tafel staat en ze drie anekdotes heeft verteld, pakt ze de draad van haar verhaal weer op. “Ik wilde met mijn kinderen een gesprek hebben over al die mensen die naar hier komen, hen een soort van bewustwording meegeven. Tot dat moment deed ik er eigenlijk niets mee, ik ondernam geen actie. Überhaupt kom ik niet uit een omgeving waar wel eens werd meegelopen met een demonstratie of zo. Ik leefde mijn leven met werk en gezin en las de krant. Mijn dochter Luisa (10) wilde na dat gesprek meteen meelopen met de Nacht van de Vluchteling, die toevallig die week werd gehouden. Ze werd gegrepen door de verhalen en startte meteen een website met als titel ‘Een euro voor een ander’. Tegelijkertijd speelde de Zwarte Pietendiscussie, ik was zeer onder de indruk van de documentaire van Sunny Bergman over dat onderwerp. Ik werd me ervan bewust dat dat geïnstitutionaliseerd racisme gewoon onder je neus gebeurt. En dat ik in een soort van enclave leefde. Ja, en toen ook nog die foto van dat verdronken Koerdische jongetje aan de waterlijn erbij kwam en velen in mijn omgeving opstonden, kwam ik ook in beweging.”

Willemijn met op de achtergrond De Koepel

Maatjesdag

Aanvankelijk begon Willemijn kleding te verzamelen voor de bewoners van het vluchtelingenkamp bij Calais. Dat ging voorspoedig, iedereen hielp mee. Maar toen de datum van de reis naderde werd ze huiverig voor de lange reis met Luisa en de onveilige situatie ter plekke. Op dat moment werd de Koepelgevangenis in gebruik genomen als noodopvang en besloot Willemijn de ingezamelde spullen daar naartoe te brengen. Het was het begin van een warme relatie met de bewoners, die tot op de dag van vandaag doorgaat. Tijdens ons gesprek vraagt ze en passant de serveerster naar de mogelijkheden in het etablissement een maatjesdag te houden, waar lokale vrijwilligers in contact worden gebracht met vluchtelingen. Tijdens de eerste maatjesdag werd Willemijn maatje van Roba Alshohif, die met haar kersverse echtgenoot vorig jaar uit Syrië naar Nederland kwam. Ze werden vriendinnen en hoewel Roba inmiddels is verhuisd, hebben beide vrouwen regelmatig contact. Roba is een van de dertig Koepelbewoners die dankzij het maatjesproject al het taaldiploma NT2 hebben gehaald, nodig om in Nederland te kunnen inburgeren of een opleiding te volgen. Roba heeft ook al eens gekookt voor de Haarlemse Soroptimisten, tijdens een ‘kachelpijpavond’, waar de leden eten bij nieuwkomers binnen de club om hen zo beter te leren kennen. Het maatjeswerk brengt Willemijn veel voldoening. “Het is geen druppel op een gloeiende plaat. Eén telefoontje kan zoveel verschil maken. Een mail versturen, een facebookpagina aanmaken, dat zijn dingen die ik de hele dag doe. En kijk waar het toe leidt! Haarlem staat nu bekend als heel betrokken, dat straalt ook op mij af. En het heeft mijn hele leven veranderd. Ik sta ergens voor en ik kom voor mijn opvatting uit. Dat vluchtelingen welkom zijn, al zie ik ook heus wel de problemen die dat met zich meebrengt. Dat maatschappelijke engagement, dat geeft me voldoening.”

Race tegen de klok

En het smaakt naar meer. Een van de documentairemakers met wie Willemijn werkt, Jiska Rickels, is bezig met een documentaire over gezinshereniging. Het vertelt het verhaal van de vader van een ernstig ziek meisje in Syrië, die naar Europa gaat omdat de levensreddende medische behandeling in Syrië door de oorlog niet meer voorhanden is. In een race tegen de klok zet hij in Nederland alles op alles om zo snel mogelijk een verblijfsvergunning te krijgen, opdat hij zijn gezin hier naartoe kan halen en zijn dochter hier kan worden behandeld. Een dramatisch gegeven dat het debat over gezinshereniging op scherp zet. “Wij zijn nu druk met de stroom die onderweg is, maar als de gezinshereniging op gang komt, kunnen het er nog eens drie keer zoveel worden,” voorspelt Willemijn. In september wordt de documentaire op televisie uitgezonden. Maar daarvóór wil Willemijn het debat over gezinshereniging op de kaart zetten. En benadert ze nu bioscopen om de exploitanten over te halen de documentaire te vertonen en mee te werken aan discussiebijeenkomsten over dit onderwerp met vluchtelingen, mensen uit de regio, beleidsmakers en bestuurders. Momenteel is ze bezig fondsen te werven voor dit project en ook Vluchtelingenwerk doet mee. Negen steden hebben al toegezegd mee te doen: Den Haag, Haarlem, Zaandam, Amsterdam, Utrecht, Groningen, Nijmegen, Maastricht en Doetinchem. “Wat zou het leuk zijn als Soroptimistclubs dit zouden oppakken. Als een club belangstelling heeft voor zo’n avond, weet een bioscoopeigenaar dat er mensen op af komen en willen ze eerder met ons in zee. De organisatie van zo’n avond regelen we dan vanuit hier,” aldus Willemijn. Het maatjesproject trekt landelijk de aandacht en de facebookpagina is gelinkt met die van vergelijkbare activiteiten elders in het land.

Wil je meer weten over het maatjesproject? Zoek de facebookpagina Nederlandse Conversatie Haarlem en meld je als lid of stuur een email naar **nederlandseconversatiehaarlem@gmail.com**.

Heb je belangstelling voor een vertoning van de documentaire ‘Stemmen uit de Koepel’ in jouw omgeving? Stuur een mail naar Willemijn Cerutti via: **willemijn@ceruttifilm.nl**. Meer over Willemijn: **www.ceruttifilm.nl**.

Foto: Xandro Media

Bevlogen museumdirecteur in regio Meppel

'Het rendement van de kunst'. Dat was het thema dat Annabelle Birnie op 14 december belichtte tijdens de jaarlijkse LISZ avond in De Havixhorst. Voor een publiek van circa 120 vrouwen uit de regio, besprak de directeur van het Drents Museum het emotioneel rendement, het museum als onderneming, de inhoudelijke betekenis van kunst en de wijze waarop kunst de mens beweegt.

LISZ staat voor de servicesclubs Soroptimistclub Meppel, Ladies' Circle Meppel, Inner Wheel Staphorst-Reestland en Zonta Rond de Reest. Samen verzorgen wij elk jaar in december een bijzondere bijeenkomst waarbij we eerst samen eten en daarna een interessante lezing organiseren. Ook is er muziek, dit jaar van het jeugdsymfonieorkest De Vuurvogel uit Zwolle. Voor deze avond vormden zij een kwartet met viool en cello. Tijdens het diner werd gezellig genetwerkt en daarna luisterden de aanwezigen bijna ademloos naar het verhaal van de directeur. Birnie wees de aanwezigen op het kiezen van een goede investering wanneer ze overwogen kunst aan te schaffen. 'Als je twijfelt, kies dan voor een rode', vertelde ze lachend. 'Onderzoek heeft uitgewezen dat rode schilderijen nu eenmaal een beter rendement opleveren.' De museumdirecteur is opgeleid aan het Institut d'Etudes Supérieurs des Arts in Parijs en aan de Rijksuniversiteit Utrecht - Kunst, Beleid & Management. Van 2003 tot 2012 was ze als directeur ING Art Management verantwoordelijk voor het wereldwijde culturele imago van ING en aansluitend voor ING's internationale afdelingen Corporate Sponsoring, Art Management & Events.

Annigje Udinga
club Meppel e.o.

Sisterrun in Vught al voor achtste keer

Op zondag 17 april 2016 organiseert club Vught 'Lumineus' in samenwerking met Atletiekvereniging Prins Hendrik en met financiële steun van onze trouwe hoofdsponsor Lasik Centrum Oogchirurgen alweer de achtste editie van de SisterRun.

Deze gezellige ladiesrun in de bosrijke omgeving van Vught is inmiddels een begrip in de regio. Ook binnen de Unie is deze loop niet onopgemerkt gebleven. De SisterRun is al diverse keren genomineerd voor de Best Practice Award.

De afgelopen jaren is er voor verschillende goede doelen gelopen waaronder het UAF, Kinder Expertise Centrum Atlent in 's-Hertogenbosch, IMCN en Stichting Dream for Kids. Dit jaar lopen we voor het project Syrië 'Back to School'. Je kunt kiezen uit verschillende hardloopafstanden (vijf, zeven en half of tien kilometer) of voor de wandeltocht. Voor jongens en meisjes van vier tot dertien jaar is er een KidsRun op de baan van de Atletiekvereniging. Na een hartelijke ontvangst door de leden van club Vught 'Lumineus' en de vrijwilligers van Unicef beginnen we de dag met een gezamenlijke warming-up onder professionele begeleiding van 'Hart for Her'. Muzikale ondersteuning komt van dj 'Miss Blooming'. Het startschot wordt net als voorgaande jaren gegeven door een bekende Nederlander. Wie dit in 2016 is? Dat kun je vinden op www.sisterrun.com. Hier kun je je ook direct inschrijven als deelnemer. Een ding is zeker, dit evenement mag je niet missen. Kom daarom op 17 april naar de SisterRun om een geweldige dag in het prachtige Brabantse Vught te beleven.

Sabine Hurkens
club Vught 'Lumineus'

Tekst: Dietlindt Seijsener, foto's: Aliya Naumoff / Unicef

SYRIË 'BACK TO SCHOOL' GAAT DERDE JAAR IN

Containerklaslokalen voor les in vluchtelingenkampen

Twee jaar inzet voor de Syrische vluchtelingen in de regio heeft een enorme beweging op gang gebracht. Vele duizenden kinderen hebben onderwijs gekregen door inzet van Soroptimisten in Nederland. Zo'n tachtig clubs dragen hieraan bij en ook vanuit het buitenland zijn donaties gedaan.

In Engeland zamelde een club 2.000 Britse ponden in, geïnspireerd door de gloedvolle 'awareness' van Ann Garvie. En in Aalesund (Noorwegen) wordt op de internationale vrouwendag 8 maart actie gevoerd voor dit project. In totaal konden we inmiddels een bedrag van € 230.000,- doneren. € 25.000,- is besteed aan rugzakjes met leermaterialen, € 25.000,- aan vergoedingen voor docenten en nog eens ca. € 100.000,- is ingezet voor schoolmeubilair in vijftien scholen.

Een klaslokaal in het Akçakale Camp in Turkije.

Wat gaan we dit jaar doen?
De chaos is onverminderd groot in Syrië en de grensstreek van Turkije. Unicef overlegt met ons over de meest verantwoorde besteding van ons geld. Op dit moment is dat in de kampen, en dat is nieuw voor ons. Na overleg met Unicef is een besluit genomen over de aanschaf van zes containerklaslokalen. In twee klassen per container kunnen gemiddeld negentig kinderen – in twee shifts - worden opgevangen. In totaal dus 540. Deze containerklaslokalen kosten gemiddeld $ 25.000,- daarbij is inbegrepen de om/opbouw en meubilair maar niet de transportkosten. Het kamp waar de eerste scholen worden neergezet is het Akcakale Camp in de Sanliurfa Provincie, tachtig kilometer ten noorden van Raqqa. Dat is het een na grootse vluchtelingenkamp in Turkije. In maart 2015 bood dit aan 28.000 Syrische vluchtelingen onderdak. De school in het kamp heet Suleymansah Education Center, maar heeft meer capaciteit is nodig om ervoor te zorgen dat alle kinderen in het kamp lessen kunnen volgen. Ook hier zijn Child Friendly Spaces ingericht.

Het organiseren van onderwijs is een enorm project, waarvoor heel veel geld nodig is en dat vele facetten omvat. De urgentie ligt nu bij snelle en flexibele inzet van uitbreidingsmogelijkheden. De bouw van grote scholen is nog steeds nodig, maar de inzet van containerklaslokalen kan sneller en flexibeler gerealiseerd worden. Unicef financiert een en ander voor, zodat nog begin februari met de voorbereiding kon worden gestart. Dit voorjaar kan Unicef aangeven wanneer de containerklaslokalen geplaatst worden. De verwachting is vóór de zomervakantie. Tal van clubs organiseren volop activiteiten om fondsen bijeen te brengen. Almere had een bijzonder succesvolle benefietavond in de Schouwburg, Vught houdt haar achtste Sisterrun, Alphen zet het succesvolle Dictee in het teken B2S...Kijk voor meer informatie op de website: www.syrieback2school.weebly.com.

Vele buitenlandse friendshiplink-leden komen voor het komende concert van Misha Fomin op 24 april en het programma dat daaromheen aangeboden wordt. Mis het niet! Laten we dit laatste projectjaar met glanzende resultaten afsluiten.

Majed, Maestro of **the Tarab Orchestra**

Tekst en foto's:
Inga Tjapkes

Het is al donker als ik bij het AZC in Azelo aankom. Het regent zachtjes en het is ijzig koud. In de grote kale hal van het voormalige jongensinternaat van de fraters Maristen zitten zeven mannen die geen van allen opkijken als ik binnenkom. Ik twijfel even en zie een man die de twee glazen deuren naar de gang erachter openduwt en me vragend aankijkt. "Mister Saraydeen?" vraag ik. Yes, yes, welcome! We schudden elkaar de hand.

Hij neemt me direct mee naar een klein hoog, kaal kamertje met een piano, keyboard en andere handinstrumenten. Ik kijk het kamertje rond. "Hoe gaat het met u... hoe groot is uw kamer eigenlijk?" vraag ik. "Zo groot". Zijn arm wijst een derde van deze kleine ruimte aan. "Ik deel 'm met mijn vriend", zegt Majed, "die ik uit Syrië ken. Twee bedden, een toffeltje en un kaast?" Hij giechelt en doet z'n best Nederlandse woorden te gebruiken. "But in the end, we live in peace". Het zijn de kleine dingen die het doen, merk ik wel. In Syrië woont hij vijf kilometer buiten Damascus, de hotzone is vlakbij. "..All is destroyed." De stad zelf is nu relatief rustig, zegt hij. Hij spreekt zijn vrouw elke dag via gratis wifi. Maar rondom is het zeer gevaarlijk. Zij is daar met hun 15-jarige zoon. Hij vertrok met diens 19-jarige broer vlak voor hij het leger in moest. Ergo, een ticket voor de dood kreeg. "Wij zijn muzikanten, geen soldaten." Zijn zoon speelt piano en gitaar. "We need to continue his education, hij moét studeren. Het duurt nu al te lang." De vastberadenheid spat uit zijn ogen.

Het Tarab Orchestra

'First class, 10.000 euro'

In korte tijd zie ik van alles in zijn gezicht voorbijkomen. Hij lacht graag, maar vermoedelijk veel minder dan ooit. Ik zie een grijs in zijn gezicht dat er op eerdere foto's niet was. Majed kwam met het vliegtuig. Hij kon een visum krijgen, zijn zoon niet. Voor hem moest er een andere oplossing komen. Eerst te voet naar Libanon en Turkije. Zijn zoon zou met de boot gaan. "First class, 10.000 euro" zegt hij... Ik kijk 'm aan. Cynisme druipt van zijn wangen. "Het zijn boeven, die booteigenaren. Mijn zoon vertrok 's avonds om zeven uur en belde om middernacht dat het ging gebeuren." Daarna was er drie dagen radiostilte. "Three days nothing". Majed stokt. Ik heb bijna spijt dat ik het vraag, omdat het verdriet hem opnieuw overvalt. De tijd heeft stil gestaan. "An amazing three days", zegt hij, als hij zijn stem weer hervonden heeft. Het vacuüm stopte toen zijn zoon belde: "Papa, I am here." Majed vertrok ook. Sinds 25 augustus is hij in Nederland. Zijn zoon heeft nu papieren en wil gaan studeren. "Ik heb nog geen enkel gesprek gehad. Mensen die na mij kwamen hebben soms al een plek, één zelfs een huis!" Hij prijst het systeem niet. Hij begrijpt niet waarom hij niets hoort. Hij koos Nederland bewust. Hij had al veel getoerd in Europa. "Iets in Nederland is anders. De mensen zijn echt aardig. Maar nu weet ik het niet. Iemand moet me vertellen: Ben ik welkom? Should I leave? Zeg me wat ik moet doen! Mijn zoon moet studeren. Als iemand bij binnenkomst had gezegd: je moet een jaar wachten, okay, dan wacht ik een jaar. Maar nu..." Hij schudt zijn hoofd en laat zijn schouders en handen weer zakken.

> IEMAND MOET ME VERTELLEN: BEN IK WELKOM? SHOULD I LEAVE? ZEG ME WAT IK MOET DOEN!

Rietstengel

Van de zeventig leden van zijn Tarab Orchestra zijn al dertig naar het buitenland gevlucht. Hij mist het enorm. Sinds kort mag hij in de Zwanenhof offening (oefenen). Hij blijkt al een hele rits aan muzikale initiatieven ontplooid te hebben. Spelen met het Nederlands Studenten Orkest in Nijmegen, het programma in de Spiegelzaal op 24 april en in maart speelt hij mee in vier Stabat Maters. Componist Karl Jenkins zette de ney in de partituur, zegt hij. Een zeer oude fluit van een holle rietstengel die in Perzische en Arabische muziek een prominente rol speelt. "Music is in my heart. To meet musicians, makes me very happy." Majed wenst vrede. Hij hoopt een muziekschool te openen en les te geven. Vooralsnog kan hij niets beginnen. "Be strong", zeg ik, zomaar. "Dat bén ik! Maar stopt de oorlog? De oorlog is groter geworden dan Syrië alleen. Ik hoop dat we terug kunnen. Dat grenzen vervagen. Dat ik weer mijn eigen orkest heb. Dat muziek het wint van oorlog."

Contactgegevens Majed Saraydeen: Maestro of Tarab Orchestra +31 6 87 69 84 33.

Majed Aldeen in **Het Concertgebouw**

Majed Aldeen speelt in de Spiegelzaal op 24 april, rondom zang en declamatie van Liliane de Graaf. Dit programma is voorafgaand aan het concert van Misha Fomin en het Atrium String Quartet. Het Engelstalige programma in de Spiegelzaal is bedoeld voor leden van friendship-links en speciale relaties die betrokken zijn bij het project Syrië 'Back to School'. Clubs die nog geen friendship-links hebben uitgenodigd kunnen dat alsnog doen, en zich aanmelden bij: **syrieback2school@soroptimist.nl**. De toegang tot dit programma is alleen op uitnodiging.

Er zijn nog kaarten voor het concert van Misha Fomin en het Atrium String Quartet op 24 april in de Grote Zaal van Het Concertgebouw. Aanvang 14.15 uur. Kaarten kunnen worden besteld via de website **www.pianistfominlive.nl**. Van de prijs van € 45,- gaat € 15,- naar het project.

Liliane de Graaf

Liliane de Graaf over haar optreden met Majed Saraydeen tijdens het concert op 24 april: "Een Syrische vluchteling in Nederland, die in zijn eigen land succesvol dirigent, componist en solist is. Wat een prachtige kans! Samen zullen we onze krachten bundelen en iets moois neerzetten. En ondanks dat we beide een andere afkomst hebben, is de taal van muziek universeel. Ik hoop dan ook dat onze bijzondere samenwerking, net zo'n bijzondere ervaring voor het publiek zal zijn."
www.lilianedegraaf.nl

Tekst: Simone Lensink
Foto's: Ditty Smit van Damme

Club De Bevelanden brengt **arc hief** onder **bij gemeente Goes**

Het zal veel clubs bekend voorkomen. Een archief dat ergens bij één van de leden op zolder staat te verstoffen. Ieder jaar komt er een stapel papier bij en maar zelden wordt erin gekeken. Misschien dat er bij een lustrum wordt gezocht naar wat aardige oude foto's, maar dat is het dan wel. Bij club De Bevelanden in Zeeland was het niet anders. Tot de archiefcommissie vier jaar geleden besloot het anders aan te pakken.

In haar prachtige, historische huis in het pittoreske Nisse vertelt Joke Smallegange, die de klus oppakte met archiefcollega Nelleke van Dissel, later opgevolgd door Leni Wondergem, hoe zij het archief onderbrachten bij het gemeentearchief van Goes, alle archiefstukken inventariseerden en uiteindelijk op een heldere wijze inzichtelijk en vindbaar maakten. Voor de inventarisatie van de stukken hanteerden zij de uitgangspunten van het Soroptimisme. En het mooie is: het systeem dat zij bedachten, is voor alle clubs (digitaal) beschikbaar!

Archiefavond van club De Bevelanden in de grote raadszaal van het Stadskantoor van Goes.

Splitsing

Club De Bevelanden is in 1949 voortgekomen uit club Zeeland. Na de Tweede Wereldoorlog groeide de Zeeuwse club zo hard dat werd gekozen voor een splitsing. Op de inauguratievergadering op 7 mei 1949 waren acht leden aanwezig. Zij richtten zich die eerste jaren vooral op het organiseren van lezingen, wandelingen, uitjes en de maandelijkse vergadering. In de loop der jaren ontstond er contact met buitenlandse clubs en werden er steeds grotere projecten georganiseerd en ondersteund. Dat alles is terug te lezen in het archief.

Het bestuur van De Bevelanden besloot in 1990 om het archief in bewaring te geven bij het gemeentearchief van Goes. Dat kon omdat gemeenten de plicht hebben om verenigingen de mogelijkheid te geven hun archief bij hen te bewaren. Pas later ontstond het plan om alle bestanden te inventariseren en beschrijven. De archiefcommissie heeft daar vier jaar lang om de week een maandagochtend aan besteed. Joke: "Alle schriften, brieven, foto's en andere stukken zijn door onze handen gegaan. Eerst voor een ruwe schifting. Ik was in mijn werkzame leven bibliothecaris, dus heb verstand van hoe je zaken ordent. Dat kwam goed van pas. Verder zijn we op weg geholpen door de medewerkers van het archief. Zij weten als geen ander hoe je op een snelle manier inzicht kunt verschaffen in de beschreven stukken."

Werkvelden

Leni: "De eerste vraag was natuurlijk: wat bewaren we wel en wat niet? Stukken van de Unie hebben we niet bewaard, omdat we ervan uitgaan dat dat landelijk gebeurt. Uit De Soroptimist hebben we alleen die artikelen bewaard die betrekking hebben op onze club of onze leden. Verder zijn natuurlijk de notulen, jaarstukken, verslagen van commissies en informatie over de werkvelden bewaard. Die zijn blaadje voor blaadje doorgenomen, de nietjes eruit gehaald en vervolgens op een lijst gezet. En natuurlijk kom je dan ook bijzondere dingen tegen, zoals een foto van onze oprichtster en een karton met prachtige foto's van een project ten bate van een vrouwelijke kloosterorde op Madagaskar."

Joke: "We hebben de opbouw van de club als uitgangspunt genomen. Dat betekent dat er een categorie Verslaglegging is, met onder andere notulen, presentielijsten, jaarstukken en correspondentie. In de categorie *Reglementering* vind je stukken over de splitsing van club Zeeland, de statuten en bijvoorbeeld het huishoudelijk reglement. Een ander kopje is *Leden*, zeg maar de categorie lief & leed: de overleden leden, huwelijken en geboortes en bestuursleden. Dan hebben we de categorie *Clubactiviteiten*, met een overzicht van alle lustra en landdagen, de lezingen en presentaties op clubavonden, de jaarprogramma's en interservice-activiteiten. De vierde categorie is *Werkvelden* en vervolgens hebben we mappen met alle stukken die betrekking hebben op de commissies. In de laatste categorie, *Documentatie*, bewaren we bijzondere stukken als de foto van de oprichtster van het Soroptimisme in Nederland, stukjes uit de pers over onze club en een verzameling vaantjes en gedenkpenningen. Overigens bewaren we foto's niet in een aparte map, maar bij de documentatie over het betreffende onderwerp."

Zuurvrij

Leni: "Het is fijn dat het archief nu bij de gemeente ligt, omdat het daar zuurvrij kan worden bewaard. Dat betekent dat de kwaliteit van het papier constant blijft. Als je dozen met papier onder je bed of op zolder bewaart, verpulvert het na verloop van tijd. Natuurlijk praten we nog wel over digitalisering van het archief. Daar zijn we nog niet helemaal uit. We gaan vanaf nu wel alle stukken digitaal bewaren.

Joke Smallegange (links), de archivaris van de gemeente (midden) en Lenie Wondergem (rechts).

Dat is een eerste stap." Joke: "Het archief is dan wel bij de gemeente opgeslagen, maar blijft eigendom van de club. Clubleden mogen het altijd inzien, na toestemming van het bestuur. Dat geldt ook voor derden. Het bestuur kan een volmacht geven en dan kun je lekker een middagje gaan lezen in die oude schriften. Ik kan dat echt aanraden, wij hebben ervan genoten!" Leni: "Hoewel het grootste deel van het werk nu is gedaan, willen we het nog wel verder verfijnen. Er zijn altijd zaken die nog beter kunnen worden beschreven en we hebben in die vier jaar natuurlijk lang niet alles letter voor letter doorgelezen. Dat is ondoenlijk. Maar het is heerlijk werk."

Chronologisch

Joke: "Ik kan andere clubs alleen maar aanraden om hiermee aan de slag te gaan. Ga naar het gemeentearchief, kijk wat zij voor je kunnen betekenen en open die dozen! Zorg dat je voldoende mappen hebt en begin van voren af aan te ordenen. Doe eerst alles over één onderwerp bij elkaar in één map en leg het vervolgens op chronologische volgorde. Het is overigens wel aan te raden om deze klus met z'n tweeën te doen. Je moet goed op elkaar ingespeeld zijn en elkaar goed op de hoogte Je werkt van grof naar fijn. En je blijft weggooien."

Geïnteresseerd in de structuur die club De Bevelanden hanteert voor haar archief? Stuur een mail aan Joke Smallegange. Haar mailadres is: smallegange.nis@zeelandnet.nl. De inventarisatie kan worden gedownload via: http://www.goes.nl/gemeentearchief/documenten_42153/item/inventaris-archief-soroptimisten_153518.html.

Club Breda sluit **samenwerking** met Vrouwenstudio's **succesvol af**

Op een feestelijke bijeenkomst op 20 november sloot club Breda haar tweejarige samenwerking af met de Vrouwenstudio's Breda. In het bijzijn van Cordaid (die de organisatie ook steunt) werd een symbolische cheque overhandigd van 5.000 euro. Dit is het totale bedrag dat de afgelopen twee jaar door club Breda bij elkaar werd gebracht voor de Vrouwenstudio's plus de donatie van Cordaid en een bijdrage van het Algemeen Fonds van de Unie.

Van de donatie had de organisatie eerder al vijf professionele naaimachines aangeschaft voor het kledingatelier. Met dit geld zal nu ook de ruimte van de Vrouwenstudio's in wijkgebouw ONS (in Geeren-Zuid) uitgebreid worden met een kapsalon. Naast het geldbedrag bracht de club ook veel tweedehands (kinder- en dames)kleding naar de Vrouwenstudio's voor verkoop in hun atelier. "We hebben de afgelopen jaren met veel plezier met de Vrouwenstudio's gewerkt", zei Anna van der Meij, president van club Breda. "De Vrouwenstudio's Breda zijn een belangrijke ontmoetingsruimte voor vrouwen uit diverse landen en culturen waar ze hun eigen talenten kunnen ontdekken en ontwikkelen. De Vrouwenstudio's doen precies waar het Soroptimisme voor staat: vrouwen krachtiger maken en tot hun recht laten komen. Mede met onze steun kunnen ze nu nog meer activiteiten starten en dat is belangrijk om op eigen kracht verder te kunnen gaan. We wensen deze prachtige dames veel succes en we houden zeker contact."

Monique Mols
club Breda

Cheques voor **Vistaproject Tibet en Angelman Foundation**

In oktober 2015 heeft club Raalte-Nijverdal SallAnders het seizoen afgesloten met de uitreiking van twee cheques. Het Vistaproject Tibet ontving € 2.000,- en de Angelman Foundation € 500,-.

Het afgelopen club jaar stond het Vistaproject Tibet centraal. Hiervoor hebben wij op 27 februari 2014 een film- en informatieavond georganiseerd over het leven en de beperkte onderwijsmogelijkheden van de nomaden in Oost-Tibet. We hebben de film 'Summer Pasture' vertoond. Daarna gaf Elisa Kriek een lezing over het ontstaan en voortgang van het Vistaproject (www.vistaproject.nl). De meeste nomaden zijn analfabeet. Het niveau van de scholen is bedroevend laag. Op initiatief van de abt van Ju Mohorklooster in Sershul is na intensief overleg met de plaatselijke gemeenschappen en zakenlieden het Vistaproject opgezet. Een basisschool is inmiddels gerealiseerd. Nu is men druk bezig met het opzetten van middelbaar onderwijs voor meisjes en jongens in de leeftijd van 12 tot 21 jaar.

De ouders van Jurre, een jongen met het Angelman Syndroom ontvingen voor de Angelman Foundation een cheque van € 500,- (www.angelmansyndroom.nl). Het Angelman Syndroom is een erfelijke ziekte. De meeste kinderen hebben een ernstige verstandelijke- en spraakbeperking. Het taalbegrip van deze kinderen is vaak wel goed ontwikkeld. Het is lastig dat je de mensen in je omgeving wel begrijpt maar niet met hen kunt spreken. Hiervoor heeft de Angelman Foundation het PODD communicatiemiddel ontworpen. Met behulp van symbolen wordt een volwaardig taalsysteem ontwikkeld. Jurre is inmiddels gestart met het leren omgaan met het PODD boek. Onze Soroptimist en logopediste Dorothé Groen begeleidt hem hierbij.

Liesbeth Veldhuis en Dorothé Groen overhandigen een cheque voor de Angelman Foundation aan Jurre en zijn ouders.

Anneke Grit
club SallAnders Raalte-Nijverdal

Club Schouwen-Duiveland geeft aan **Serious Request**

Voor het eerst verscheen afgelopen jaar ook op Schouwen-Duiveland een Glazen Huis voor de landelijke actie Serious Request. Als club Schouwen-Duiveland hebben we dit initiatief een warm hart toegedragen door een cheque ten waarde van € 500,- te overhandigen op vrijdag 18 december. Deze overhandiging werd gecombineerd met een radio interview voor de lokale omroep.

Onze voorzitter Anke Wevers vertelde tijdens het interview enthousiast over onze club, een kleine maar groeiende club van achttien leden. Onze club is opgericht in 1958. Janine Schoneman, recent lid geworden, vertelde over de spontane actie en waarom hieraan mee te doen. Het Glazen Huis stond mooi opgesteld onder de Dikke Toren van Zierikzee. De toren is een monument van 62 meter hoog. De totaalopbrengst van de lokale actie was ruim € 11.000,-.

Janine Schoneman-van den Hoek
club Schouwen-Duiveland

PERSOONLIJKE OPROEP HEIDY AMORY VAN CLUB MOZAÏK-LIMBURG

Soroptimisten: Zet **sociale media** in **om je doelen te bereiken**

Zijn we in beeld? Nee, dat zijn we volgens mij niet. Zodra ik vol trots vertel dat ik Soroptimist ben, krijg ik standaard de reactie; wat is een Soroptimist? Ik leg dan vervolgens uit dat we een serviceclub zijn en als ik dan nog steeds een gefronste wenkbrauw zie, geef ik als voorbeeld de Lions of Rotary. Aha, dan valt het kwartje.

Wat doen deze clubs anders? Hoe komt het dat we met zo velen zijn en toch zo onbekend? Ik denk dat dit te maken heeft met het vrouw-zijn. Vrouwen vinden het niet zo belangrijk om in de schijnwerpers te staan. Profilering staat vaak niet boven aan hun prioriteitenlijst. Toch is het voor het behalen van onze doelen belangrijk om bekender te worden. Bekend zijn, maakt het vinden van sponsoren, het aantrekken van nieuwe (jonge) leden, het benaderen van de media, het genereren van gelden, kortom het kunnen realiseren van onze doelen een stuk gemakkelijker.

Wat hebben we daarvoor nodig?
Naar mijn idee vooral bewustwording. Bewustwording van de noodzaak om bekend te worden en de eenvoud van de mogelijkheden die er zijn. Sociale media zijn een krachtig en relatief eenvoudig instrument om bekendheid te genereren. Nog nooit eerder in onze geschiedenis was het zo eenvoudig om met grote aantallen mensen, locatie-onafhankelijk, in contact te komen. Om kennis en ervaringen uit te wisselen en een boodschap uit te dragen. En deze kanalen kunnen we ook goed inzetten voor profilering. Toch doen wij Soroptimisten er zo weinig mee. Stel je eens voor dat wij met z'n allen alleen al in Nederland, digitaal verbonden zouden zijn. Via Linkedin, Facebook en Twitter. Bij sociale media gelden de regels van de grote aantallen. Daar zijn marketeers hard naar op zoek. Wij hebben die grote aantallen wel, maar (nog) niet de digitale verbinding. Die aantallen, daar ligt onze digitale kracht. Digitaal verbonden, vanuit onze visie, wetend wat we op sociale media moeten doen, daar liggen onze kansen.

Mijn oproep
Zet die angst voor sociale media gewoon opzij. Maak ze je eigen, zie de voordelen en doe er je voordeel mee. Digitale verbinding gaat echt niet meer verdwijnen binnen onze samenleving, integendeel, deze wordt alleen maar groter. Er geen onderdeel van uitmaken is geen optie meer. Het is relatief eenvoudig. Natuurlijk heb je enige basiskennis van sociale media nodig. Maar eenmaal actief, volgt de rest vanzelf. De sociale media-kanalen lijken veel op elkaar. Als je alle toeters en bellen weg filtert, is het helemaal niet zo spannend. Je moet weten wat de verschillen zijn, hoe, en op welke manier, je berichten plaatst. Het gaat om de beleving. Bij Douglas verwacht je een andere klantenbenadering dan bij de Etos. De parfum is hetzelfde, de verpakking en bediening is anders. Zo werkt het ook op sociale media.

Verschil maken
Wij kunnen een verschil maken. We kunnen veel meer van ons laten horen. Laten we de uitdaging aangaan. Actief en zichtbaar op sociale media, laten we het gewoon samen doen!

Over Heidy

Ik heb me gespecialiseerd in online branding voor ondernemers en maatschappelijke organisaties. Ik ben blogger voor Becoming Entrepreneur. En mede-ontwikkelaar en initiator van het digitale platform Maatschappelijk Netwerk Limburg. www.bureau-amory.com.

Annemarie Wilbrink
club Amersfoort

Op 5 juni 2015 bereikte ons het droeve bericht dat Annemarie Wilbrink was overleden. 'Niet onverwacht, wel ineens', schreven haar kinderen. Zij werd slechts 65 jaar. Annemarie was een vrolijke, lieve en zorgzame vrouw. Tijdens haar werkzame leven heeft zij gewerkt als gedragstherapeute. Op fysiek gebied heeft ze de nodige tegenslag gehad. Zij werd genezen verklaard van botkanker. Nu achteraf kunnen wij constateren, dat zij al leed aan dementie, tijdens of kort nadat zij lid werd van onze club in 2009. Zij heeft geen clubfuncties kunnen vervullen, omdat haar geest snel verder achteruit ging. Desalniettemin heeft ze bijna geen enkele clubavond gemist omdat clubleden haar om toerbeurt haalden en weer terugbrachten naar de zorginstelling waar ze de laatste jaren van haar leven verbleef. Zij bleef nieuwsgierig naar wat er in haar omgeving gebeurde. Wij hebben Annemarie herdacht met een indrukwekkende kaarsenceremonie. We missen haar.

Sieta Koet
club Amersfoort

Janny Willems
club Emmen

Op 11 december 2015 overleed Janny Willems (87), bijna veertig jaar Soroptimist. Janny werd op 16 februari 1977 geïnaugureerd en was toen directeur van de school voor LHNO in 2e Exloërmond. Toen de school in 1985 ophield, stopte ze met werken. Gelukkig had ze ook andere hobby's, zoals lezen, tuinieren, reizen, bridgen en quilten. In onze club heeft zij veel bestuursfuncties bekleed. Ook deed zij graag mee aan de jaarlijkse bezoeken van en aan onze zusterclubs in Engeland en Duitsland. Als je bij de maandelijkse vergaderingen naast Janny zat, was een plezierige avond gegarandeerd. Helaas kon zij op een gegeven moment niet meer zelf naar onze bijeenkomsten komen en was zij op meerijden aangewezen. Weer later ging het helemaal niet meer. Maar zij genoot er altijd van als een van ons bij haar kwam en dan wilde ze van alles weten over de club. Het betekende veel voor haar om Soroptimist te zijn en ze had er moeite mee haar lidmaatschap te beëindigen. Uiteindelijk is het zo ver gekomen, maar ze bleef ons onveranderd zeer lief.

Atie Krans-Bosch
club Emmen

Wenda Harders
club Leiden

Op 14 januari overleed op 83-jarige leeftijd ons oud-clublid Wenda Harders. Zij was hoofd-verpleegkundige van de Buitenkliniek voor Kinderen in Noordwijk. De rouwkaart geeft in een aantal trefwoorden een karakterschets van Wenda: sociaal, zorgzaam, trouw en begaan. Deze woorden schetsen ook waarom zij is gevraagd Soroptimist te worden. In de club heeft zij in het bestuur en in vele commissies haar steentje bijgedragen, onder meer als initiator van het zo succesvolle Lustrum/ Landdagproject 1997 'Interplast Holland' ter financiering van schises-operaties in Oeganda. De schemering die haar ziekte met zich meebracht maakte dat zij in 2011 na dertig jaar afscheid moest nemen van ons. Club Leiden is haar dankbaar voor haar inzet en trouw.

Heleen Hasselbach
club Leiden

Bets Borm
club Noordoostpolder

Op 19 december overleed Bets Borm-Luykx, 97 jaar oud. Zij was charterlid en één van de initiatiefnemers van onze club. Afkomstig uit een groot Brabants gezin kreeg Bets de kans om lerares huishoudkunde te worden. Zij gebruikte deze kennis om 'voorlichting ten plattelande' te geven. Na haar huwelijk vestigde zij zich met haar man in de Noordoostpolder. Bets was politiek actief, lid van het partijbestuur van de KVP en betrokken bij het ontstaan van het CDA. Van 1974 tot 1980 was zij lid van de Provinciale Staten van Overijssel. Begin jaren tachtig maakte zij ruim een jaar deel uit van de Tweede Kamerfractie van het CDA. Binnen de club had zij een actieve rol. Zij zette altijd de puntjes op de i, maar hield ook erg van gezelligheid. De laatste jaren was zij geen actief lid, maar 'vriend' van de club. Haar gezondheid liet niet toe de vergaderingen bij te wonen. Velen van ons zullen haar missen.

Ada Stuurman-Bieze
club Noordoostpolder

Maria Brackenie
club Utrecht Catharijne

Na een korte, ernstige ziekte overleed in september onze Maria Brackenie (65). Zij was vanaf de oprichting lid van de club Utrecht Catharijne, zeer sterk met ons verweven en een belangrijke steunpilaar. Maria was een van die mensen die het verschil maken. Naast haar werk als directeur van een basisschool in een van de multiculturele wijken van Utrecht was zij van ons allemaal degene die zich bléef inzetten voor acties die we organiseerden, bijvoorbeeld voor kinderen in asielzoekerscentra. In haar vrije tijd gaf ze taallessen aan vluchtelingenvrouwen en bleef contact houden met hen. Als je diversiteit, het verschillend zijn, ziet als een mogelijkheid om van elkaar te leren, dan was Maria een voorbeeld. Met haar bescheidenheid, haar niet aflatende inzet voor wat ze belangrijk vond, haar kracht, haar trouw, haar ruimhartigheid. Wij zullen haar erg gaan missen in onze club.

Marijke Hofman
club Utrecht Catharijne

Elly Timmerman
club Zeeuwsch Vlaanderen

Ons oudste lid is heengegaan. Elly was Soroptimist in hart en nieren. Zij voelde zich zeer betrokken bij onze club en bij haar medemens. Ze had een sterk karakter en was tot het laatste moment zeer helder van geest. Eind jaren '30 ging Elly geneeskunde studeren. Helaas werd haar studie onderbroken door de Tweede Wereldoorlog. Tijdens de oorlog organiseerde zij in het geheim bijeenkomsten met medestudenten. Haar ouders stelden regelmatig hun huiskamer beschikbaar. Na haar studie interne geneeskunde solliciteerde zij overal, maar zonder resultaat. Haar mannelijke collegae stonden daar niet enthousiast tegenover. Niet getreurd, dan maar waarnemingen aannemen en die waren er genoeg, zowel in Nederland als in de Nederlandse Antillen. Daar vandaan maakte zij reizen naar Peru en Guatemala. Uiteindelijk belandde zij in een ziekenhuis in Zwolle en daar werd ze in 1955 lid van club Zwolle. Toen zij vanwege haar werk ging verhuizen werd zij lid van club Beneden Maas. Later vestigde zij zich als internist in Zeeuwsch Vlaanderen en vanaf 1973 was zij lid van onze club. Wij zullen ons Elly herinneren als een zeer bevlogen Soroptimist.

Jacquie van Loon- de Roy van Zuydewijn en Jemima Harskamp-Lawalata
club Zeeuwsch Vlaanderen

Jo Edema
club Wageningen e.o.

Ons oudste lid Jo Edema is op 23 december 2015, kort voor haar 93e verjaardag overleden. Ze was een van de Wageningse charterleden en actief Soroptimiste sinds 1962. Jo was een actieve vrouw. Ze werkte hard als voorzitter van haar Kerkgemeenschap. Een trouw bezoekster van onze clubbijeenkomsten in Hotel de Wereld. Ze was een kritisch meedenkend lid. Jo doceerde sinds het begin van de zeventiger jaren op de afdeling humane voeding van de Landbouwhogeschool Wageningen en deed onderzoek naar de sociale aspecten ervan. Ze werkte aan haar onderzoeken tot na haar pensionering. Het was haar grote wens om dat op schrift te stellen. Afgelopen november is met behulp van familie en een aantal Soroptimisten haar boek verschenen: 'Eetgewoonten als cultuurverschijnsel'. Ze riep in de laatste weken van haar leven een stichting in het leven voor studiebeurzen aan vrouwelijke buitenlandse studenten in de voeding aan de Universiteit van Wageningen.Niet lang daarna is Jo overleden. Haar opdracht was volbracht. Jo Edema, een vrouw uit het Groningse land, die stond voor haar standpunt.

Ria Wigt
club Wageningen e.o.

Hans Steijnis
club Emmen

Op 4 januari 2016 overleed op 90-jarige leeftijd ons laatste charterlid: Hans Steijnis. Ze begon als Soroptimist in club Drenthe, later Assen, waaruit onze club Emmen in 1961 is ontstaan. Hans had dus een heel lange geschiedenis binnen het Soroptimisme. In de club was ze onder meer drie keer secretaris. Ook was ze actief in het alfabetiseringsproject. Ze begon haar professionele loopbaan in het kleuteronderwijs en stapte later over naar het buitengewoon lager onderwijs. Over deze periode kon ze met verve vertellen en je hoorde hoe ze haar werk met hart en ziel deed. Nieuwe plannen die het team maakte werden door de wethouder meestal verzilverd en dat maakte de tijd in het buitengewoon onderwijs nog fijner. Drie jaar geleden hield Hans nog eens haar levensbericht, een bewogen leven, waarvan wij allen zeer onder de indruk waren. Daarna verslechterde haar gezondheid. Ze had het er moeilijk mee. Bijeenkomsten bezoeken werd te zwaar, maar wel bleef ze goed op de hoogte en las de notulen met interesse. Haar laatste gang was naar het hospice in Emmen. Het ontstaan ervan was geïnitieerd door onze club en Hans had ook zelf daaraan een bijdrage geleverd. Wij zullen Hans missen in onze club.

Iekje Muntinga
club Emmen

Henna Blanker
club Paramaribo

Henna werd op 23 april 1956 geboren en overleed op 24 februari in Nederland, omringd door haar familieleden onder wie haar moeder en haar dochter. Zij vertrok op 27 oktober naar Nederland voor de jaardag van haar moeder die 90 zou worden. Kort na aankomst bleek zij ernstig ziek. Henna werd op 21 maart 2006 lid van onze club Paramaribo. Van 2010 tot 2012 was zij onze aktieve en creatieve president. Zij was pedagoog en heeft jarenlang op de Antillen les gegeven. De kids waren dol op hun altijd vrolijke juf met leuke verhalen en liederen. Vervolgens stapte zij over op het ecotourisme en heeft ze velen met haar goed verzorgde tours en heerlijk Surinaams eten een leuke tijd in Suriname bezorgd. Henna was een creatieve en zeer talentvolle vrouw. Zij stond bekend om haar kookkunst en schreef graag liederen en gedichten. Velen van u in Nederland zullen haar herinneren van de bijzondere voordracht van het inmiddels internationaal bekend gedicht WAN BON (hetgeen symbolisch eenheid betekent) van de Surinaamse dichter DOBRU tijdens ons veertigjarig jubileum in maart 2010. Wij van SICP zullen onze vrolijke past president missen.

Rika Morpurgo
club Paramaribo

Inspirada 2016

Rhenen
Veenendaal
zaterdag
4 juni

SOROPTIMIST INTERNATIONAL

soroptimistrhenenveenendaal.nl